

ẤN PHỤC SINH



Chắc chắn là một đặc ân được ở đây sáng hôm nay, vào sinh nhật này của Hội Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn ở đây tại Phoenix, và biết rằng Chúa đã ban cho tôi một phần nhỏ của nó, để trở thành một phần của mỗi thông công này. Tôi muốn chào mừng Anh Carl Williams và vợ anh, Anh Stromei, những anh em còn lại ở đây tại bụi giăng, Anh Shores, Anh Outlaw, các vị mục sư truyền đạo, và tất cả anh chị em dân sự tốt đẹp.

2 Anh chị em biết đấy, tôi—tôi cũng đã có sinh nhật tuần vừa qua. Và tôi chỉ già hơn một chút so với chi hội. Tôi nghĩ anh ấy nói, “Năm và...tuổi, cho chi hội này.”

3 Ngày nọ, người nào đó nói, “Anh bao nhiêu tuổi, Anh Branham?”

4 Tôi đáp, “Hai mươi sáu.” Và tôi nói, “Tôi đã bỏ phí hai mươi lăm năm đầu tiên. Tôi đã không hầu việc Ngài thật tốt trong khoảng đó.” Tôi đã nói, “Tôi hy vọng Ngài cũng thế.” Để hiểu được Ngài làm điều đó sẽ là khác hẳn.

5 Nhưng thật tốt khi được ở đây. Và bây giờ chúng ta muốn không làm mất nhiều thời gian của anh chị em. Bởi vì chúng tôi...Tôi—tôi luôn lo sợ, sau khi tôi nghe một số lời chứng tốt đẹp này, và những điều đang diễn ra, rằng tôi...và các bài hát, rằng tôi sẽ làm điều gì đó mà sẽ đảo lộn điều đó. Và tôi muốn thêm vào đó, nếu có điều gì tôi có thể thêm vào nó. Các chị em này...

6 Người anh em đã hát bài hát sáng nay, người anh em da màu, tôi đánh giá cao điều đó, *Chim Sẻ Mắt Chúa Vẩn Chú Vào*.

7 Và những chị em này đã hát bài này, đó là một trong những sự giúp đỡ tôi kể từ khi tôi có mặt tại đây lần đầu tiên. Tôi có bài đó. Tôi đã ghi âm bài hát đó, và tôi vừa cho nghe lại, *Tôi Muốn Trò Chuyện Với Ngài*. Và tôi đã hỏi Anh Dawson Riley ở đó, bạn của tôi, nếu anh ấy muốn, một số người trong họ, nếu họ muốn xem liệu họ có yêu cầu những người phụ nữ đó, nếu họ vẫn còn ở đây trên trái đất, hát lại bài đó vào sáng nay. Và tôi hy vọng

Terry đã làm điều ấy. Và tôi cho rằng anh ấy đã làm. Tôi muốn lấy bài đó, có lẽ, để ghi âm lại vào đĩa hay cái gì đó, bởi vì tôi thật thích bài hát ấy. Và đó là của tôi...mong muốn của tôi là nói chuyện đó với Ngài. Tôi nghĩ tất cả chúng ta đều muốn làm điều đó. Đó là lý do tại sao chúng ta ở đây sáng nay.

⁸ Bây giờ, những buổi nhóm sắp đến tuần tới. Đề cập về điều đó có được không? [Một anh em nói, “Tất nhiên được.”—Bt.] Tôi—tôi sẽ ở nhà vào tuần tới, tại đền tạm, Chúa Nhật tới, cho buổi nhóm Lễ Phục sinh; đêm thứ Bảy, Chúa Nhật, và tối Chúa Nhật. Và rồi tôi trở lại California. Tất cả anh em dân sự ở gần California, chắc chắn thật vui mừng được anh em đến dự tại buổi nhóm ở đó. Và tôi nghĩ Billy đã gửi đi bản thông báo không đúng. Là... Cậu ấy nói, “Tại Khách sạn Biltmore,” tôi tin, “nó ở đó.” Đó là... [Ai đó nói, “Không thể đến đó được.”] Không thể đến được. Và nó ở Eastmont? [“Đại sứ quán.”] Đại sứ quán, Khách sạn Đại sứ quán. Vậy bất cứ anh em nào của Tin Lành Trọn Vẹn ở trên đó sẽ cho anh em biết, nếu anh em đi qua đường đó.

⁹ Rồi chúng ta từ đó quay về từ nơi đó, và tôi sẽ đi Nam Phi lúc đó. Chỉ một tháng kể từ ngày hôm nay, chúng ta sẽ đi tàu sang Nam Phi, mong đợi một thời gian tuyệt vời trong Chúa, về ba quốc gia ở dưới đó. Vì vậy, chúng tôi—chúng tôi chắc chắn mong muốn những lời cầu nguyện của anh em. Có lẽ tôi sẽ không có thể gặp anh em nữa, nếu Chúa cứ mang chúng tôi đi cho đến khi tôi quay trở lại. Và tôi hy vọng có được bản tường trình tuyệt vời cho anh em khi chúng tôi trở lại.

¹⁰ Lần cuối cùng ở dưới đó, tôi nghĩ rằng Chúa đã cho tôi một buổi nhóm lớn nhất mà tôi từng có. Và một lần, cho một sự kêu gọi tin nhận...Bây giờ, đây không còn là của dân bản địa nữa. Theo như tôi biết, có ba mươi ngàn người đã tin nhận Đấng Christ cùng một lúc. Và chúng ta nghĩ có lẽ họ có ý chữa lành về thể chất, bởi vì đã có khoảng hai mươi lăm ngàn người được chữa lành cùng một lúc. Và ngày hôm sau, thị trưởng của—của Durban, là Sidney Smith, cho biết, “Hãy đi tới cửa sổ của anh, nhìn xuống đường.” Và có những xe tải này đến xe tải khác, chỉ chất đầy những chiếc nạng cũ và các thứ, chỉ chất thành đồng; mà họ đang đến phía sau, những người bản xứ, đang chiến tranh

với nhau, đi xuống các con đường của thành phố, hát *Chỉ Tin Mà Thôi* bằng tiếng bản xứ của họ.

11 Tôi nói với các anh em, lòng tôi rung động. Như...Khi anh em nhìn thấy điều gì đó như thế, Anh Shores, anh em cảm thấy công việc của mình không phải là vô ích. Anh em thấy đấy, anh em đã cố gắng. Và tôi hy vọng rằng Đức Chúa Trời lặp lại điều đó một lần nữa, không phải bởi vì—bởi vì chúng ta đang đi xuống đó, nhưng vì chúng ta đang trông đợi sự Đến của Chúa.

12 Và như những bài hát đã nói lên, chúng ta đang tìm kiếm con chiên bị lạc mất bé nhỏ, đó là, mà...Ngài—Ngài sẽ không tái lâm cho đến lúc con chiên ấy đi vào. Mọi chiên phải ở trong ràn. Ngài sẽ không đóng cửa cho đến khi chiên cuối cùng đó vào. Vì vậy, thưa các anh em mục sư truyền đạo, sáng nay, tôi chắc chắn với anh em, tôi đang cố gắng săn tìm con chiên cuối cùng đó. Nó có thể ở Phoenix, sáng nay. Tôi không biết. Song khi con chiên cuối cùng đi vào, lúc ấy Đấng Chăn Chiên sẽ đóng cửa lại.

13 [Một anh em nói, “Anh Branham?”—Bt.] Vâng? [“Tôi có thể nói một lời không?”] Anh chắc chắn có thể. [“Tôi đã quên điều gì đó. Chúng ta đã nói về...” Bỗng trống.] Điều đó hoàn toàn được thôi. [“Và tôi biết, ai cũng quên điều gì đó, thỉnh thoảng.”] Tôi không. [“Ồ!”]

14 Tôi là người mà phải viết ra những gì tôi sắp nói, hầu như vậy. Tôi...Vì tôi đang già đi, tôi cảm thấy khó nhớ hơn, viết những lời Kinh Thánh xuống, và vân vân. Trước đây, tôi có thể xếp hàng năm mươi câu Kinh Thánh trong đầu, và thậm chí không bao giờ...vượt qua nó, nhưng sau những ngày đó tôi đã khó nhớ thật nhiều.

15 Vì vậy, chúng ta đang trông đợi sự Tái lâm của Chúa. Xin Chúa ban phước cho hết thầy anh chị em!

16 Và rồi anh em đến đây, và anh em nghĩ...Anh em ngồi xuống đây và nghe những người này làm chứng. Anh em nghĩ, “Ồ, khi tôi đứng lên, tôi sẽ nói gì đó về điều ấy.” Sau đó, có rất nhiều điều để nói, anh em có thể nói suốt ngày. Nhưng, tôi chắc chắn biết ơn sâu sắc tất cả anh em. Cầu xin hội thánh nhỏ bé cứ này tiếp tục phát triển. Xin cho mọi nhà thờ ở Phoenix không ngừng

phát triển cho đến khi Chúa Jêsus đến, là lời cầu nguyện chân thành của tôi.

¹⁷ Bây giờ, tôi nghĩ, chỉ để chúng ta nghỉ ngơi chỉ một chút, chúng ta hãy đứng trong khi chúng ta cầu nguyện. Được chứ?

¹⁸ Kính lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, Cha của Đức Chúa Jêsus Christ chúng con, Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại và đã ban Ngài cho chúng con như của tế lễ, và là Chúa và Đấng Cứu Thế. Chúng con thật biết ơn Ngài vì đặc ân mà chúng con có này sáng nay, đứng trong Sự Hiện diện của Ngài với dân sự Ngài đã được cứu chuộc, đợi chờ sự Tái lâm vinh hiển của Ngài, để tiếp nhận chúng con vào chính Ngài. Lạy Chúa, nếu có tội lỗi trong chúng con, xin thanh tẩy chúng con bằng chum kinh giới của Ngài. Và chúng con cầu xin, lạy Cha Thiên Thượng, rằng Ngài sẽ chữa lành mọi người đau ốm ở giữa vòng chúng con.

¹⁹ Và nếu sẽ có, tình cờ, những người mà không biết Ngài, trong phép báp-têm vĩ đại này của Đức Thánh Linh mà chúng con đang rất sốt sắng tranh đấu cho, và nói rằng đó là điều bắt buộc, theo lời Kinh Thánh trong ngày sau rốt này, chúng con nguyện xin, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ giáng trên hết thảy chúng con, ngày hôm nay, và báp-têm cho chúng con một cách tươi mới vào trong Thân thể, và cũng mang nhiều người ở bên ngoài vào nữa, Cha ôi.

²⁰ Xin ban phước cho chúng con khi đọc Lời Ngài và gắng sức nói ra điều gì là Lẽ thật của Lời Ngài. Xin khớp miệng chúng con với những gì không thật, và mở lòng và môi miệng chúng con ra với điều gì là Lẽ thật, khi chúng con phó thác chính mình cho Ngài. Xin dùng môi miệng của chúng con để nói ra, tai của chúng con để nghe, và lòng của chúng con để nhận lãnh. Vì chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus, Đấng đã truyền định như vậy. A-men.

²¹ Tôi muốn đọc từ Lời Thánh, ba chỗ trong Kinh Thánh. Và nếu anh em muốn đánh dấu những chỗ này, và anh em muốn tiếp tục đọc cho hết để có thêm thông tin, tôi sẽ rất vui nếu anh em đánh dấu chúng. Những chỗ tôi sẽ đọc là Ma-thi-ơ 28:1 đến 10, và sau đó là Khải Huyền 1:17-18, Rô-ma 8:11. Và tôi xin lặp

lại chúng một lần nữa. Và bây giờ là Ma-thi-ơ 28:1 đến 10, Khải Huyền 1:17 đến 18, và Rô-ma 8:11.

²² Bây giờ chúng ta đang đến gần Lễ Phục sinh. Và khi anh em đang tìm được những chỗ và đánh dấu nó. Tôi nghĩ rằng tuần tới đây là tuần lịch sử lớn nhất và vĩ đại nhất trong tất cả các tuần trong năm. Tôi nghĩ rằng điều tuyệt vời nhất mà chúng ta sẽ kỷ niệm trong tuần này, tuần tới này, là sự kiện vĩ đại nhất từng diễn ra trên trái đất. Tôi không nghĩ rằng bất cứ điều gì có thể vượt qua nó. Anh em nói, “Ồ, sự—sự đóng đinh trên thập tự giá là vĩ đại.” Nhưng nhiều người đã chết, nhiều người đã bị đóng đinh, ngay cả trong cùng những ngày của Chúa chúng ta. Song chỉ có một Đấng duy nhất trong số họ là Đấng đã từ kẻ chết sống lại. Điều đó đã đóng ấn sự việc.

²³ Bây giờ tôi muốn đọc. Và đây là một sứ điệp nhỏ trước Lễ Phục sinh, ý Chúa, khoảng bốn mươi phút. Bây giờ chúng ta hãy đọc từ Phúc âm theo Thánh Ma-thi-ơ, bắt đầu, chương 28.

Vào ngày sa bát vừa qua, nhằm lúc trời bắt đầu tung tung sáng vào ngày thứ nhứt trong tuần lễ, có Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri khác đến thăm mộ.

Và, kìa, có cơn động đất dữ dội: vì thiên sứ của Chúa từ trời xuống, đến lăn tảng đá ra khỏi cửa, và ngồi ở trên đó.

Hình dung thiên sứ giống như chớp, và áo Ngài trắng như tuyết:

Và vì cơ sợ hãi thiên sứ nên những trận động đất đã... những lính canh (xin lỗi) đã run rẩy, và trở nên như người chết.

Và thiên sứ bèn trả lời và nói cùng các người đàn bà đó rằng, Các người đừng sợ: vì ta biết rằng các người tìm Đức Chúa Jê-sus, là Đấng đã chịu đóng đinh trên thập tự giá.

Ngài không ở đây đâu: vì Ngài đã sống lại rồi, như lời Ngài đã phán. Hãy đến và xem chỗ Chúa đã nằm.

Rồi hãy đi mau, và báo cho môn đồ Ngài rằng Ngài đã từ kẻ chết sống lại: và, kìa, Ngài đi qua Ga-li-lê trước các

người; tại đó các người sẽ thấy Ngài: này, ta đã nói cho các người rồi đó.

Và họ bèn vội vàng ra khỏi mộ vừa sợ vừa cả mừng; và đã chạy và báo tin cho các môn đồ.

Và khi họ đi nói với các môn đồ của Ngài, kìa, Đức Chúa Jêsus gặp họ, phán rằng, Mừng cho các người. Và họ cùng đến ôm chơn Ngài và thờ lạy Ngài.

Bấy giờ Chúa Jêsus phán cùng họ rằng, Đừng sợ; hãy đi báo cho anh em Ta để họ đi qua Ga-li-lê, và ở đó họ sẽ thấy Ta.

- 24 *Và Khải Huyền, chương 1, và câu 17 và 18.*

Và khi tôi thấy Người, tôi ngã xuống chân Người như chết. Và Người đặt tay hữu lên trên tôi, mà nói với tôi rằng, Đừng sợ chi; Ta là Đấng trước hết, và là Đấng sau cùng:

Ta là Đấng Sống, và đã chết; và, kìa, nay Ta sống đời đời, A-men; cầm các chìa khóa của sự chết và âm phủ.

- 25 *Và trong Sách Rô-ma, chương 8, và bắt đầu bằng câu thứ 11.*

Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đấng Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống.

- 26 *Bây giờ tôi tin Chúa Jêsus sẽ gia thêm những ơn phước của Ngài cho việc đọc những Lời này. Thấy rằng, Lễ Phục sinh, tôi đã ghi dấu nó trong lòng chính mình như là buổi nhóm vĩ đại nhất, hay biến cố vĩ đại nhất trong—trong năm.*

- 27 *Tôi muốn xin anh em tha lỗi tôi một lát. Có phải anh em đang nghe tiếng om sòm ở ngoài đó, kiểu như gầm thét không? Nó ồn không? Anh em có thể nghe rõ như thế không? Ồ! Anh em không thể nghe được. Như thế, điều đó tốt hơn không? Tôi không muốn đến quá gần.*

- 28 *Bây giờ, lý do tôi nói điều này bởi vì rằng, Lễ Phục sinh, Ngài đã minh chứng những gì Kinh Thánh đã nói. Tất cả Kinh Thánh*

mà đã được chép về Ngài làm, Ngài đã đóng ấn chức Đấng Mê-si của Ngài khi Ngài từ kẻ chết sống lại, ấn Phục Sinh. Ngày nay chúng ta có thật nhiều về điều đó mà chúng ta nói về, đó là, việc mua các ấn Phục sinh.Ồ, tôi muốn nói sáng nay về: *Ấn Phục Sinh*. Đó là một ấn khác hẳn với những gì chúng ta mua bằng tiền của mình, như những lá thư có đóng triện lên trên, tôi nghĩ, Hiệp hội Bài Lao hay bất kỳ tên gì họ gọi nó. Tôi—tôi nghĩ ấn này là ấn khác biệt một chút. Và vì Lễ Phục sinh là ngày vĩ đại trong năm dành cho những Cơ-đốc nhân chúng ta là những người tuyên xưng là con cái Đức Chúa Trời, tôi muốn cố gắng đi vào điều đó xem chúng ta sẽ thông công như thế nào với điều vĩ đại này mà Đấng Christ đã làm vì chúng ta.

29 Lời của Đức Chúa Trời đã được nói ra nhiều, nhiều hàng trăm năm trước khi Ngài Tái lâm, về việc Ngài bị đóng đinh, và về sự chết của Ngài, về sự đau khổ của Ngài, và cũng về sự sống lại của Ngài. Có lẽ, tuần tới, chúng ta sẽ trải qua những buổi nhóm này, khi chúng ta lắng nghe các chương trình truyền thanh của—của chúng ta; trong những nhà thờ của chúng ta, với các mục sư của chúng ta, và vân vân, trong tuần tới này.

30 Song về tất cả những ngày và tất cả những điều Chúa Jê-sus đã làm, và chắc chắn biết ơn sâu sắc tất cả sự minh chứng của Ngài về Lời Đức Chúa Trời và những gì Ngài đã làm để ứng nghiệm Nó: về sự chữa lành những người đau, khiến cho kẻ chết sống lại, đuổi quỷ, rao giảng Tin lành cho người nghèo, và làm ứng nghiệm mọi Lời Đức Chúa Trời phán rằng Ngài sẽ làm khi Ngài đến; và rồi cũng chịu đau đớn vì những tội lỗi của chúng ta, thay cho chúng ta, để làm của tế lễ chuộc tội lỗi chúng ta, tại thập tự giá nơi mà không ai khác có thể làm được điều đó ngoài Ngài. Nhưng trên tất cả những điều đó, tôi nghĩ Lễ Phục sinh đã đóng ấn toàn bộ sự việc.

31 Bởi vì, đã có những tiên tri trên đất, những người đã nói tiên tri trước Ngài. Đã có những tiên tri trên đất, đã chữa lành người bệnh, thậm chí đã làm cho kẻ chết sống lại, và thực hiện những dấu hiệu giống như Chúa Jê-sus đã làm.

32 Nhưng Lễ Phục sinh đã chứng minh điều đó. Lễ Phục sinh đã đóng ấn Lời của Đức Chúa Trời vĩnh viễn cho người tin thật.

Hết thấy sự u ám và nghi ngờ đã bị tiêu tan vào buổi sáng phước hạnh đó. Con người đã bị bịt mờ, như đã ở trong một nhà giam, thậm chí đối với những người tin kính trước ngày này, bởi vì họ đã được...được chứng kiến những hành động tôn giáo lớn, và sự vận hành của Đức Thánh Linh, và đại loại như vậy. Nhưng khi một người chết đi, dường như mọi thứ giải quyết ổn thỏa. Nhưng khi Đấng này đã đến và phán, “Ta có quyền phép để phó sự sống của Ta xuống; Ta có quyền lấy Nó lên lại,” và sau đó minh chứng những gì Ngài đã phán, với tôi, đó—đó là sự ẩn chứng về điều đó, khi—khi điều gì đó được tuyên bố và rồi được quay lại và chứng minh.

³³ Nếu một người nói, giống như Columbus, tin rằng thế giới thì tròn, và ông đã quan sát những con tàu, như chúng ta đã được kể, họ vào bằng cách nào, và ông có thể nhìn thấy cột buồm trước khi ông có thể nhìn thấy con tàu. Và điều đó chứng minh với ông rằng trái đất thì tròn. Người ta không tin điều đó vào thời ấy, song ông là một người của khả tượng. Ông đã lên đường để chứng minh một cách chính xác những gì trong khả tượng của ông, đó là sự thật.

³⁴ Và Đức Chúa Trời có mục đích chứng minh Lời Ngài, Lẽ thật. Vì vậy Ngài...Chỉ có một Người duy nhất có thể làm điều đó, và đó là Chúa Jêsus. Và Ngài đã đến và chứng minh rằng đó là Lẽ thật. Điều đó đã ẩn chứng nó. Và điều đó đã phá vỡ tất cả những ẩn u ám, và làm tiêu tan mọi sự—sự mê tín của những tôn giáo khác, và đại loại như vậy, nơi mà những vĩ nhân đã dấy lên và đã nói những điều vĩ đại, diệu kỳ; song họ, mỗi người, đã nằm trong mộ. Nhưng chỉ duy nhất niềm tin Cơ-đốc giáo của chúng ta có ngôi mộ trống. Và điều đó chứng minh cho tôi rằng Ngài là Đức Chúa Trời của kẻ chết, và Đức Chúa Trời của người sống, rằng Ngài có thể làm sống lại kẻ chết, trở lại với sự sống lần nữa. Và tôi...quyền năng làm cho sống lại này, Thánh Linh làm cho sống lại của Ngài, qua nhiều năm đã chứng minh rằng Ngài là Đấng có thể làm sống lại kẻ chết, trở lại với sự sống lần nữa.

³⁵ Và khi Ngài đã minh chứng bởi lời hứa của Ngài, quyền năng chinh phục vĩ đại này mà Ngài đã có, vào Lễ Phục sinh, Ngài đã chứng minh rằng Ngài có thể chiến thắng sự chết, âm phủ, và mồ

mả. “Ta là Đấng đã chết, và sống lại, và sống mãi mãi; và cầm chìa khóa sự—sự chết, âm phủ, và mồ mả.” Thật là một—một tuyên bố cho bất cứ ai để thực hiện. Và không chỉ Ngài đã làm điều đó, mà Ngài còn chứng minh rằng Ngài—Ngài đã có những gì Ngài đã tuyên bố có.

36 Và tôi nghĩ, Chúa đầy nhanh ngày mà chúng ta, như là những Cơ-đốc nhân tin Kinh Thánh này, có thể chứng minh những gì chúng ta đang nói về. Hiểu không? Đó là điều làm cho, như đã nói cách đây một lát, “Muối của đất,” người chị ấy đã nói. Đúng thế. Thế gian đang trông đợi loại muối này. Và khi chúng ta có thể chứng minh bằng đời sống của mình, và bằng Kinh Thánh, rằng đời sống của chúng ta đang chứng thực Lời đó là sống động ngày hôm nay, mà đó là ngày chúng ta đang trông đợi.

37 Lời...“Thánh Linh này,” Rô-ma 8:11 có chép ở đó rằng, “Lại nếu Thánh Linh này mà đã làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại ở trong anh em, thì cũng sẽ khiến thân thể hay chết của anh em lại sống.” Không chỉ Ngài thực sự chứng minh cho chúng ta Ngài là Giê-hô-va Đấng Cứu Chuộc và có quyền phép trên sự chết, âm phủ và mồ mả, nhưng Ngài cũng ban cho chúng ta con đường tiếp cận với cùng một Thánh Linh, hầu cho chính chúng ta có thể có sự bảo đảm rằng chúng ta cũng được làm cho sống lại bởi Thánh Linh đó. Bởi vì Thánh Linh đã khiến Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại ngự trong thân thể anh em, Linh ấy cũng sẽ làm sống lại thân thể hay chết của anh em. Vậy thì, từ ngữ *làm cho sống lại* có nghĩa là “được làm cho sống sau khi chết.” Sau khi nó đã chết, thì nó được làm cho sống lại.

38 Thế giới đã bị câm lặng trong nghi ngờ, trong nhiều thời đại cho đến lúc đó. Điều này đã được chứng minh, không chỉ được nói về, mà còn được chứng minh. Tôi nghĩ rằng bất cứ điều gì xứng đáng...

39 Như Chúa Jêsus đã phán, “Vậy hãy đi, dạy dỗ muôn dân; và chứng minh cho họ, bằng cách bày tỏ quyền năng của Đức Chúa Trời cho họ. Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin.” Những người hứa và nói họ tin, Ngài ban cho sự thông hiểu rõ ràng về điều ấy, rằng, “Những dấu hiệu này sẽ theo những người tin.” Đó sẽ là bằng chứng về lời làm chứng của họ. Bây giờ, chúng ta có

thể nói rằng chúng ta tin tưởng. Nhưng cho đến khi chúng ta có dấu hiệu được minh chứng rằng Ngài đã nói rằng điều đó sẽ đến trên chúng ta, lúc ấy chúng ta *tuyên xưng* là những người tin, chứ không phải là *sự sở hữu* của những người tin.

⁴⁰ Vì, hãy nhớ...Một vài ngày trước, tôi đã nghe một—một chương trình phát thanh trên KAIR ở Tucson. Và mục sư này đã đứng về phe chống lại chúng ta, rằng, “Niềm tin ngũ tuần chẳng là cái gì ngoài sự giả bộ. Đó là...Đừng có nghe điều đó. Nó không kiên định.” Và nói, “Bất kỳ người nào nói tiếng lạ, và những điều này, tuyên bố là, chữa lành người đau, và đại loại như vậy, bởi lời cầu nguyện, rằng hãy lánh xa điều đó. Và hãy cầu nguyện cho những người già yếu đáng thương đó, bởi vì họ đã ở trong một—một ảo tưởng, rằng có điều gì đó không ổn xảy ra với họ.” Ô, tôi thật muốn nói chuyện với người anh em đó chỉ trong một lát! Và người ấy nói rằng...“Điều đó, điều đó chỉ dành cho những sứ đồ vào Ngày Lễ Ngũ tuần, và chỉ thế thôi.”

⁴¹ Tôi thấy rằng, ba mươi năm sau, Phao-lô đã truyền định những ân tứ này trong Hội thánh. Trong Cô-rinh-tô Nhất 15, rằng, “Ngài lập trong Hội thánh ân tứ nói tiếng lạ, các phép lạ. Và tất cả những ân tứ khác này đã được lập trong Hội thánh.”

⁴² Chúa Jêsus đã phán điều đó. “Hãy đi khắp thế gian và giảng Tin lành cho mọi người.” Bao xa? “Khắp thế gian.” Cho ai? “Mọi người.” Họ chưa hề nhận được Nó. “Và những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.” Cho đến chừng nào? “Cả thế gian.” Cho ai? “Mọi người. Những dấu hiệu này sẽ theo họ, trên khắp thế giới, và trong mọi người. Những dấu hiệu này sẽ theo sau họ: nhân Danh Ta họ sẽ đuổi các quỷ; nói tiếng lạ; nếu họ uống giống chi độc, hay bắt rắn, hoặc uống giống chi chết người, cũng sẽ chẳng hại gì; họ sẽ đặt tay lên người đau, thì người đau sẽ được lành.” Đó là mạng lệnh cuối cùng của Ngài giao cho Hội Thánh, Mác chương thứ 16.

⁴³ Phao-lô sẽ truyền định những ân tứ này trong Hội Thánh, ba mươi năm sau. Và nói, trong Ga-la-ti 1:8, “Nếu một Thiên sứ từ Trời truyền cho anh em một tin lành nào khác hơn là tin lành này mà đã được nhận lãnh rồi,” đây, đã được giảng, “hãy để người đó bị nguyên rửa.” Tôi tin rằng ngũ tuần đã bắt đầu mà không có kết thúc. Tôi tin điều ấy được định cho muôn dân, mọi

lúc, ở mọi nơi chốn, rằng lễ ngũ tuần đó sẽ luôn duy trì. Các ơn phước ngũ tuần sẽ được ban cho mọi người.

44 Và bây giờ, ơn phước ngũ tuần này là gì? Đó là sự khẳng định về sự sống lại. Chẳng lạ gì là Chính Phúc Âm có nghĩa là “tin tức tốt lành.” Tin tức tốt lành về điều gì? Ngài đã sống lại từ kẻ chết. “Và bởi vì Ta sống, thì các người cũng sống.” Các anh em đã một thời chết trong tội lỗi và sự vi phạm, Đức Chúa Trời đã làm chúng ta sống lại với nhau, bởi Thánh Linh đó mà đã khiến Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại. Và bây giờ chúng ta đang ngồi trong những nơi trên Trời với Ngài, giao thông cùng Ngài, trò chuyện cùng Ngài. Thật là một niềm vui để kể cho nhiều người câu chuyện đó, để tin nó là Lễ thật!

45 Tôi đang tự hỏi, ngày hôm nay. Đó là điều gì đang xảy ra. Chúng ta thực sự đưa mọi người đến với Đức Chúa Trời, hay chúng ta chỉ đưa họ đến với giáo hội? Chúng ta phải đưa họ đến với Đấng Christ, nơi có quyền năng sống lại này. Thật tốt để đi nhà thờ. Chắc chắn. Nếu chúng ta chỉ tới được mức đó, thì vẫn chưa đủ. Khi bạn đến nhà thờ, điều đó tốt; nhưng hãy tiếp tục đến với Đấng Christ, từ nhà thờ, vì chúng ta phải nhận quyền phép khiến cho sống động này, nếu chúng ta từng mong đợi ở trong sự phục sinh chung đó, bởi vì nó là thứ duy nhất sẽ đưa chúng ta ra khỏi kẻ chết. “Lại nếu Thánh Linh này mà đã làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho sống lại, khiến thân thể hay chết của anh em lại sống.” Thật là một lời hứa tuyệt vời cho chúng ta!

46 Bây giờ hãy để ý. Bản chất của sự phục sinh này là để nói và cho thấy, và để chứng minh rằng Chúa Jêsus đã sống lại từ kẻ chết. Ngài không chết. Ngài đang sống. Ngài sống tại đây. Ngài sống trong chúng ta. “Ta sẽ ở với các người, ở ngay trong các người. Còn ít lâu và thế gian sẽ không thấy Ta nữa. Song, các người sẽ thấy Ta, vì Ta ở với các người, thậm chí ở trong các người, cho đến tận thế.”

47 Bây giờ, như là Cơ-đốc nhân, tất cả chúng ta đều tuyên bố rằng Ngài còn sống, hay chúng ta đã được làm cho sống lại từ— làm cho sống lại...từ sự chết sang sự sống, bởi Thánh Linh của

Ngài. Và nếu chúng ta chưa được làm cho sống lại, thế thì chúng ta chưa được làm cho sống động.

48 Bây giờ chúng ta sẽ đi sâu vào chủ đề này, ý Chúa, và hầu như dạy đề tài đó trong một vài phút, làm thế nào mà: chúng ta được làm cho sống động, và chúng ta có thể tin chắc rằng đây là Lễ thật không?

49 Bây giờ, đây là sự sống của riêng anh em, đây là sự sống của tôi. Đó là chỗ mà...Nếu đây không phải là Lễ thật, những gì tôi định nói, thế thì tôi là một trong những người ngu dại nhất trên đời. Tôi đã dâng đời sống mình cho điều gì đó chẳng có ý nghĩa gì, và anh em cũng vậy. Nhưng nếu đó là Lễ thật, thì tôi nợ mọi điều tôi có. Tôi nợ tất cả mọi thứ mà tôi có thể có được, vì nguyên nhân, mà chúng ta đang đấu tranh cho. Và tôi nghĩ rằng chúng ta không được đánh mất sự nhiệt tình của mình.

50 Và khi chúng ta thấy Lễ Phục sinh đang đến gần, nó chỉ làm điều gì đó suy sụp trong tôi, như tôi—tôi biết rằng đó là ngày mà thứ đó đã được niêm phong vĩnh viễn, trước mắt Chúa.

51 Bây giờ, chúng ta để ý, ấy là cùng Thánh Linh đã khiến Ngài từ mồ mà sống lại, đang ở trong chúng ta. Bây giờ, làm thế nào điều đó có thể được? Thánh Linh đã làm sống lại, Đức Chúa Trời, Đức Chúa Jêsus từ cõi chết, đã ở trong chúng ta.

52 Vậy thì, vậy thì, là Thánh Linh làm cho sống động. Đó không phải là Lời làm cho sống động; Ấy là Thánh Linh làm cho Lời sống động, hay là ban cho Sự sống Lời, chấp cánh cho Nó để bay, ban cho Nó con đường tiếp cận. Chính Thánh Linh làm điều đó.

53 Bây giờ, lúa mì, ở một mình, chỉ là một lúa mì; song lúc sự sống làm cho sống động đi vào trong nó, trong lúa mì, lúc ấy nó được ban cho sự sống. Và chúng ta, những người đã từng chết, được dựng nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời, và tuy nhiên chết trong tội lỗi và sự vi phạm, Đức Chúa Trời phải có cách nào đó để khiến Sự sống làm cho sống lại này vào trong thân thể hay chết của anh em. Tôi đang nói về thân thể của anh em.

54 Vậy thì, Chúa Jêsus là Lời. Anh em tin điều đó, phải không? “Ban đầu...” Thánh Giăng 1, “Ban đầu đã có Lời, Lời ở cùng Đức

Chúa Trời và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

⁵⁵ Bây giờ, với tư cách là Đấng Mê-si đã hứa, Ngài làm sống lại mọi Lời đã được tiên tri rằng Ngài sẽ làm; chữa lành những người đau, và Ngài đã được sinh bởi một nữ đồng trinh như thế nào, tất cả những điều đó, đã làm nó. Nó có thật. Ngài là Lời, được bày tỏ tại đây trên đất, song Ngài không thể làm điều này như một Người. Phải nhờ đến Thánh Linh của Đức Chúa Trời, ngự trong Ngài, để làm sống lại những lời hứa này với Ngài. Tôi hy vọng rằng chúng ta có được điều này thực sự rõ ràng ngay bây giờ. Chúa Jê-sus, là một Người, chính Ngài, thân thể, song phải cần Thánh Linh ở trong Ngài, Thánh Linh. “Không phải Ta làm các công việc. Ấy là Cha Ta ngự ở trong Ta. Ngài là Đấng làm các việc.” Hiểu không? Chính Chúa Jê-sus là Lời, bởi vì Ngài là...Trước khi Đức Chúa Trời...

⁵⁶ Đây là từ không tốt đẹp để sử dụng, và tôi hy vọng anh em dùng nó đúng, trước một đám đông. Nhưng Ngài đã được định trước bởi sự biết trước của Đức Chúa Trời, kế hoạch của Đức Chúa Trời là như thế nào, rằng Ngài sẽ ban đến một Đấng Cứu Chuộc, và Đấng Cứu Chuộc này chỉ có thể là Con của Chính Ngài. Vì vậy, thế thì, lời hứa của Đức Chúa Trời, suốt con đường từ vườn Ê-đên, rằng Chúa Jê-sus sẽ có mặt tại đây. Ở đây Ngài là Người, được sinh ra bởi một trinh nữ, nhưng phải nhờ đến Thánh Linh của Đức Chúa Trời để làm cho sống động Lời đó cho Ngài. Và Ngài là Lời, được làm cho sống lại, Lời được làm cho sống lại cho thời đại đó. Thời giờ đã đến khi anh em phải có một Đấng Cứu Chuộc. Luật pháp đã thất bại. Những điều khác đã thất bại. Bây giờ, phải cần đến Đấng Cứu Chuộc, và Ngài là Đấng Cứu Chuộc được tuyên hứa. Ngài đã được làm cho sống lại bởi Lời của Đức Chúa Trời.

⁵⁷ Và bây giờ nếu chính Thánh Linh đó đã ở trên Ngài để làm Đấng Cứu Chuộc trong thời đại đó, rằng chúng ta đã chấp nhận lời hứa trong những ngày sau rốt này, những gì sẽ xảy ra; nếu anh em trở nên phần của Lời đó, anh em được cứu chuộc với Ngài, bởi vì cũng chính Đức Thánh Linh ngự trong Đấng Christ, đang ngự trong anh em, làm sống động đời sống của anh em

cho thời đại này. Và Nó cũng sẽ, vào thời kỳ sau rốt, làm sống lại các thân thể hay chết của anh em, làm cho chúng sống lại, mang chúng lên lại. Điều ấy làm mất đi những sự u ám khi chúng ta nhìn vào nó. Và đó—và đó là Lẽ thật. Hiểu không?

⁵⁸ Thư La-mã ở đây, Phao-lô đã chứng minh điều đó cho chúng ta. Hiểu không? “Nếu Thánh Linh đã khiến Chúa Jêsus từ cõi chết sống lại ngự trong anh em, Linh đó cũng sẽ làm cho sống lại những thân thể hay chết của anh em.” Đây cũng chính là Đức Thánh Linh đã khiến Ngài sống lại, làm sống động người tin thực sự với Sự sống Đời đời. Thánh Linh mà đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ngự trong người tin, làm sống lại người tin bằng Sự sống Đời đời.

⁵⁹ Chỉ có một Sự sống, một Thánh Linh Đời đời, một Sự sống Đời đời, và đó là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời, chỉ một mình, là Đấng Đời đời. Và rồi chúng ta, là con cái của Ngài, là một phần của Ngài, tức là, các thuộc tính trong tư duy của Ngài. Và ý nghĩ được diễn đạt và trở thành một lời. Rồi mỗi cá nhân tại đây, mà sở hữu Sự sống Đời đời này, đã có trước khi sáng thế, trong suy nghĩ của Đức Chúa Trời. Đó là cách duy nhất có thể có, bởi vì anh em là một thuộc tính. Đó là một sự biểu lộ của một ý tưởng, đã trở nên một Lời; và một Lời đã nhận lấy Sự sống, và nó là Đời đời. Đó là lý do chúng ta có Sự sống Đời đời. Trong cùng nguyên tắc mà Con Đức Chúa Trời vĩ đại, Đấng Cứu Chuộc; chúng ta trở thành con trai và con gái của Đức Chúa Trời, qua cùng Thánh Linh đó, bởi cùng sự biết trước về Đức Chúa Trời.

⁶⁰ Hãy nhìn hàng triệu người trên đất đã không nhận Nó khi Chúa Jêsus còn tại thế. Song sáng nay chúng ta nên biết ơn biết bao, biết rằng chúng ta có bằng chứng trực tiếp và những chứng cứ Kinh Thánh, rằng chúng ta được bao gồm trong buổi sáng phục sinh vĩ đại sắp tới đó, Lễ Phục Sinh vĩ đại đó. Chúng ta có của cầm về điều đó, ngay bây giờ trong những thân thể phàm trần của chúng ta. Dĩ nhiên, những người được định trước là những người đầu tiên, được làm cho sống lại, khi Đức Thánh Linh đến để tuyên bố làm chủ của Nó.

⁶¹ Bây giờ, đó là một lời tuyên bố vĩ đại, và tôi muốn các anh em mục sư truyền đạo của tôi cố gắng hiểu điều này. Hiểu không?

Ban đầu, Đức Chúa Trời, Thánh Linh vĩ đại đó, Ngài thậm chí không phải là “Đức Chúa Trời” lúc ấy. Ngài là Đấng Đợi Đợi. *Đức Chúa Trời* là “đối tượng để thờ phượng.” Ngài chưa có gì để thờ phượng Ngài. Không có—không có các Thiên sứ, không có gì cả. Chỉ một mình Đức Chúa Trời, một mình Ngài, là Đợi đợi. Nhưng, để trở thành Đức Chúa Trời, cần phải có điều gì đó để thờ phượng Ngài, vì vậy Ngài tạo nên những Thiên sứ, và những Hữu thể, và những Chê-ru-bim, và đại loại như vậy, để thờ phượng Ngài. Kế hoạch vĩ đại của Ngài bắt đầu mở ra.

⁶² Song hãy nhớ, anh em, ở trong tâm—tâm vóc đang có, sáng nay, nếu lúc ấy anh em chưa ở trong tư duy của Ngài, thì anh em không có bây giờ. Vì anh em, có phần nào đó trong anh em, đó là Đợi đợi, và Đợi đợi chỉ thuộc về Đức Chúa Trời. Và trong Đức Chúa Trời là ý tưởng của Ngài về các anh em đang ngồi ngay tại nơi anh em đang ở hiện giờ. Trong suy nghĩ của Ngài, tôi đã đứng trên bục giảng sáng nay, bởi vì Ngài là vô hạn và biết mọi sự. Do đó Ngài có thể nói sự kết thúc ngay từ đầu, bởi vì Ngài là Đợi đợi. Và anh chị em là con trai của Đức Chúa Trời hay con gái của Đức Chúa Trời, thì ngay ban đầu đã ở trong suy nghĩ của Ngài.

⁶³ Và rồi khi Đức Thánh Linh đến, và anh em ở trên đất, đi quanh quần ở đây như một tội nhân, đường lối trong đời sống anh em có điều gì đó. Anh em không biết điều gì đang xảy ra, nhưng anh em đang đói khát. Tôi đã nghe người anh em Trưởng Lão; Tôi đã nghe người—người Báp-tít nói về, phía sau đó, anh ấy là một—một người Báp-tít Tự do, giảng nơi nào anh có thể. Anh em thân thiết của tôi, mà anh em, có điều gì đó ở trong anh em, điều gì đó anh em chưa bao giờ đưa vào đó. Đó là điều mà anh em không thể mong muốn được ở trong đó. Đó là điều gì trái ngược với bản chất riêng của anh em. Đó là sự biết trước của Đức Chúa Trời, đang diễn ra, Lời của Đức Chúa Trời.

⁶⁴ Khi Chúa Jêsus, sinh ra là Con Đức Chúa Trời, để là Đấng Emma-nu-ên, sự bày tỏ trọn vẹn của Đức Chúa Trời trong một Con Người. Và Ngài đã tìm thấy Ngài trong sự vắng phục hoàn toàn, tại Sông Giô đanh, chịu báp-têm bởi vị tiên tri đó. Và ngay khi Ngài vắng lời Ngài, và bước ra khỏi mặt nước, thì các Tầng Trời mở ra cho Giảng. Và ông đã chứng kiến Đức Thánh Linh từ Trời

giáng xuống, phán “Này là Con Yêu Dấu của Ta.” Hiểu không? Sự vâng phục hoàn hảo, Thánh Linh đã tìm kiếm Ngài, trong sự vâng phục.

⁶⁵ Ồ, hỡi quý ông hoặc bà ương ngạnh, sáng nay, khi quý vị đang ngồi tại đây, và có điều gì đó trong quý vị bảo rằng Điều này là đúng, đó chính là Đức Thánh Linh đang tìm kiếm quý vị, để mang quý vị vào sự hiểu biết về Lễ thật trong thì giờ mà chúng ta đang sống này, không phải giờ nào đó đã đi qua, mà thì giờ hiện nay.

⁶⁶ Đã có hàng ngàn người ở đó đã tuân theo một giờ trôi qua. Song có một thì giờ của thì hiện tại, đó là giờ Chúa Jêsus xuất hiện, và Lời đứng đó. Dân sự đứng đó. Và tại đây là một sự bày tỏ về Đức Chúa Trời đang xảy ra, với sự chứng thực rằng đó là Lễ thật.

⁶⁷ Và như những người ngũ tuần, ngày hôm nay, xin cho tôi nói điều này rằng chúng ta đang đứng trong những ngày cuối cùng này nơi mà Đức Chúa Trời đã hứa Ngài sẽ tuôn đổ Thánh Linh của Ngài trên mọi loài xác thịt, và các con trai và con gái của Ngài sẽ nói tiên tri. Vì Ngài đã phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin.” Đó là giờ. Đó là điều tạo nên sự sáng tạo trong anh em.

⁶⁸ Như tôi đã nói ở đây, cách đây không lâu, nó có vẻ hơi báng bổ; nhưng tôi hy vọng điều đó không xảy ra, với anh em, sáng nay. Người nông dân ấp con đại bàng, hay ấp gà mái, và có một quả trứng đại bàng. Nhiều anh em còn nhớ câu chuyện về con đại bàng già sinh ra với—với điều này...Hoặc, con gà mái sinh gà con này, hay—hay—hay một cái trứng của một đại bàng dưới những lông gà con của nó. Hiểu không? Đó là bầu không khí.

⁶⁹ Giáo hội Trưởng Lão, giáo hội Giám Lý, giáo hội Báp-tít, bất kỳ giáo hội nào trong họ có thể sanh ra những đại bàng này. Chắc chắn. Đó là bầu không khí làm điều đó. Như Tiến sĩ Bosworth trước đây thường nói, “Anh em có thể lấy một trứng gà và đặt nó trên một...dưới một con chó con, và đẻ nó xuống, một chó con sẽ ấp ra gà con.” Vì sao? Đó là do bầu không khí. Và khi bất cứ giáo hội nào hay nhóm nào sẽ tự tập hợp chính họ lại với nhau, và cầu nguyện cho đến khi họ ném đi những tín điều và các thứ của họ,

và nhìn thẳng vào Đức Chúa Trời, điều ấy sẽ sanh ra những đại bàng thật chắc chắn như tôi đang đứng đây.

⁷⁰ Đó là những gì tôi nghĩ rằng nhóm thương gia này đã làm, cố gắng phá vỡ bầu không khí. Chúng ta đang trở nên quá mang nặng tính bè phái. Một người thuộc phái *này* và phái *kia*. Hãy phá vỡ không khí và đi vào bầu không khí thờ phượng trên Trời. Hãy tận dụng bầu không khí phù hợp, những chú đại bàng sẽ được sinh ra, và—và ra khỏi bất kỳ giáo hội nào, ở bất cứ đâu.

⁷¹ Và con đại bàng nhỏ này đã đi dạo với con gà mái trong một thời gian dài, nhưng—tiếng cục tác nghe hầu như kỳ lạ. Nó không hiểu những gì gà mẹ muốn nói khi gà mẹ bươi vào—vào—vào đồng phân trong—trong sân. Và đó không phải là thức ăn, đối với nó. Và gà mẹ ăn các côn trùng, và đại loại như vậy, mà đại bàng không ăn. Vì vậy nó dường như xa lạ, hết thảy, với nó. Và nó là một vẹt con xấu xí; nó là, không nói điều báng bổ này, có lẽ nó là người Báp-tít Tự do, và, hay một người Trưởng Lão, nhưng điều gì đó theo trật tự ấy.

⁷² Song, anh em biết, một ngày kia mẹ của nó biết rằng mình có đẻ một quả trứng. Phải có một đứa con nơi nào đó. Vì vậy chim mẹ sải cánh lớn bay trong gió, và nó đi kiếm và nó tìm kiếm, kêu lớn hết sức. Và một ngày nọ, nó đi ngang qua trại chăn nuôi. Và khi chú đại bàng nhỏ nghe thấy tiếng hét quen thuộc này, nó chưa bao giờ nghe thấy nó trước đây, song nó nhận ra rằng tiếng ấy thích hợp với mình giống như chiếc găng tay. Và nó biết rằng đó là mẹ của nó. Chim mẹ biết đó là con của mình. Mẹ đang tìm nó.

⁷³ Trong mỗi thời đại, Đức Chúa Trời cũng vậy, đã định trước Hội Thánh của Ngài cho thời đại đó, một Sứ điệp cho thời đại đó. Và họ có thể có luật pháp và bất kỳ thứ gì họ muốn. Nhưng khi giờ đó đến, Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà ngay từ đầu đã nghĩ ra và nói ra cho thời đại đó, Thánh Linh đó đi săn tìm quả trứng đó. Và khi nó nghe Sứ điệp đó, không có giáo phái giáo hội nào sẽ giữ nó lại. Nó sẽ tung bay lên những tầng cao. Nó phải vậy. Nó là một con chim khác biệt. Đó là một tạo vật khác biệt. Nó là đại bàng, và nó nghe tiếng kêu. “Chiên Ta nghe Tiếng Ta.”

Như có ai đó nói, Anh Williams, “Thức Ăn của chiêm.”

74 “Chiêm Ta nghe Tiếng Ta. Một người lạ chúng sẽ không theo.” Cho dù đã trung thành với giáo hội như thế nào, và danh tiếng của nó lớn như thế nào. “Khi chiêm Ta nghe Tiếng Ta,” mà là Lời, “một người lạ chúng sẽ không theo.” Họ sẽ đi ngay vào Lời đó, và có thể làm điều đó. Nó giống như một—một—một lực nam châm.

75 Một ngày nọ, ở Indiana, tôi đang đi thăm các nhà máy luyện thép của họ, và tiếng còi thổi vang. Và mọi người tháo bỏ đồ tạp dề của mình, và bắt đầu quét...từ những máy tiện của họ, vào trong giữa sàn nhà, những mảnh vụn thép mà họ đã cạo suốt ngày. Và tôi đang bước đi với một người mà dẫn tôi đi qua, và người đó nói, “Coi chừng cái này.” Và vì vậy mỗi người để phần cạo của—của mình trên—trên bàn, bước đi.

76 Đứng sau kia, người ấy ấn vào một nút nhỏ. Và ở đây xuất hiện một thanh nam châm lớn đi qua, và nó nhặt từng mảnh sắt đã cạo ra khỏi những mảnh đó, bây giờ, và đi ra ngoài. Nó hút hết; nó đã thả vào trong một lò đúc. Và được nấu chảy ra, cho mẫu hàng—hàng hóa khác, cùng một thứ, loại trục bánh xe hay bất kỳ thứ gì họ đang xây dựng.

77 Và tôi đứng tại đó và nhìn điều đó, cho đến nỗi tôi—tôi quên hết mọi sự. Và tôi nói, “Tôi đang thắc mắc điều gì đó.”

Anh ấy nói, “Gì vậy, thưa ông?”

Và tôi nói, “Tôi để ý có một vài mẫu cào không bám lên.”

78 Anh ấy nói, “Đó là nhôm, và nam châm không bị nhiễm từ tính với nhôm.”

79 Tôi đáp, “Tôi hiểu rồi.” Và anh ấy nói...Rồi tôi nói, “Ồ, anh để ý, có một mẫu sắt đang nằm ngang qua.”

“Nhưng, thưa ông, ông thấy đấy, nó đã bị chốt xuống.”

80 Tôi đáp, “Tôi hiểu rồi.” Và khi anh lấy nó ra, tôi bảo, “Bây giờ điều gì xảy ra, cái đó ở ngoài *kia*?”

81 Anh đáp, “Nó đi ngay trở lại trong lò luyện, đổ ra qua lò đúc, và trở lại ngay và tạo thành một bánh xe khác.”

Tôi nói, “Ngợi khen Chúa!” Chính là thế. Hiểu không?

⁸² Có một nam châm vĩ đại đang đặt trên trời, mà Đức Chúa Trời một ngày nào đó sẽ đụng ngón tay của Ngài đến. Không ai biết thì giờ Ngài Đến, thậm chí những Thiên sứ trên Trời, cũng không biết. Chỉ có Đức Chúa Trời biết. Song đã có những mẫu đang bị xén ra khỏi Kinh Thánh, những Cơ-đốc nhân Kinh Thánh, những người tin cho thời đại này. Một trong chúng sẽ trở lại là trục bánh xe trong một ngày khác. *Đây* có thể một phần khác nào đó. Nó sẽ tiếp tục tạo nên một cách thức vĩ đại của Đức Chúa Trời. Nhưng nó sẽ được đúc trong chiếc nôi của lò đúc vĩ đại của Đức Chúa Trời, và được đổ ra trở lại thành những hình ảnh của Đức Chúa Trời. Và chỉ những người được nam châm hút với nó vào sẽ được cất lên. Ô, làm thế nào để...Thật là một đặc ân, khi biết rằng có điều gì đó trong sự phục sinh gắn liền với chúng ta!

⁸³ Bây giờ, chú ý, nhận ra sự kêu gọi của Lời Đức Chúa Trời, mà nó là một phần trong đó. Và đó là đại bàng gọi đại bàng. Bây giờ, nếu người mẹ đó sẽ hét lên như một—một con chim ó, nó sẽ không bao giờ biết điều đó. Nó ở khuất chỗ nào trong sân kho. Song đó là tiếng kêu của một đại bàng. Có điều gì đó bên trong anh bạn nhỏ bé đó, khiến nó biết mình là một đại bàng.

⁸⁴ Và với mỗi người tin thực sự cũng một thể ấy. Khi sự rao giảng của Lời Đức Chúa Trời xảy đến, và nó được chứng thực và minh chứng rằng đó là Lời của Đức Chúa Trời dành cho thời đại này, thì có Điều gì đó bên trong người tin. Tôi không quan tâm cha của người đó trung tín như thế nào với một giáo hội, hay mẹ của anh ấy, hoặc ông bà của anh ta trung tín thế nào, và nếu giáo hội đó đang dạy trái ngược với thời đại này về phép báp-têm của Sứ điệp Đức Thánh Linh. Có điều gì đó trong anh ta kêu lên. Người ấy phải rời sân nhà kho. Anh ta phải làm điều đó. Gà con có thể đã ổn một thời, song đây là thời của đại bàng. Hiểu không? Nó—nó khác biệt. Có điều gì đó, mà, nó phải rời chuồng cũ và bay vào trời xanh. Rồi thân thể trên đất này được làm cho sống động và được mang đến, bởi Thánh Linh làm cho sống, với sự vâng phục Lời Đức Chúa Trời.

⁸⁵ Bây giờ, khi Đức Thánh Linh này, tượng trưng hư đại bàng bay qua xứ, và tìm thấy người tin. “Không ai có thể đến với Ta, không ai có thể đến với Ta như người muốn. Phàm những kẻ Cha

đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta, nhưng không ai có thể tự đến.” Đó không phải là suy nghĩ riêng của anh em, sự lôi kéo của riêng anh em. Đó là Đức Chúa Trời, đang kéo đến. Hiểu không? “Phàm những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.”

⁸⁶ Bây giờ, Đức Thánh Linh có mặt trên đất tại đây, đang tìm kiếm những cá nhân mà Đức Chúa Trời đã định sẵn cho Sự Sống trong thời đại này. Và ngay khi Thánh Linh tìm được, Thánh Linh đã hành động như đã từng hành động đối với Chúa Jêsus Christ, Đức Con vĩ đại siêu việt của Đức Chúa Trời Đấng đã cứu chuộc tội hết thảy chúng ta. Thánh Linh đã giáng xuống và Điều đó chiếm chỗ trong đời sống con người, bây giờ, để ý, mang đến quyền năng làm cho sống lại. Vậy thì, quyền năng ban sự sống đó đã ngự trên Chúa Jêsus đã làm cho Ngài sống lại để bày tỏ mọi lời hứa của Lời cho ngày đó. Đức Thánh Linh đến trên chúng ta trong ngày nay cũng vậy, nếu đó không phải là một linh thánh bị chế diễu, nếu đó không phải là ma quỷ chế diễu Đức Thánh Linh, nhưng là Đức Thánh Linh đích thực, chân thật. Nó sẽ bày tỏ lời hứa trong thời đại này.

⁸⁷ Khi Thánh Linh giáng xuống trên Luther, Thánh Linh bày tỏ lời hứa đó cho thời đại đó. Khi Điều đó giáng trên Wesley, Điều đó bày tỏ lời hứa cho thời đại đó. Khi Điều đó giáng xuống trong ngày này, Nó biểu lộ lời hứa của thời đại này. Khi Điều đó giáng trên Môi-se, Thánh Linh bày tỏ lời hứa cho thời đại đó. Giáng trên Nô-ê, Thánh Linh tỏ bày Lời hứa của thời đại đó. Khi Nó giáng xuống trên Chúa Jêsus, Nó bày tỏ lời hứa của thời đại đó. Hiểu không?

⁸⁸ Đó là Đức Thánh Linh giáng xuống, để làm sống lại, làm cho sống lại những kẻ đã được định trước của Đức Chúa Trời trong sự Cất lên. Lưu ý. Có nghĩa là, nếu người đó là một chim ưng thực sự, người đó sẽ hiểu Sứ điệp của thời đại nếu người đó là chim ưng thực sự. Bây giờ, đại bàng nhỏ chắc có lẽ, trong sân kho, đang ăn tốt, song nó—nó biết điều đó không hoàn toàn đúng. Song khi người đó nghe Lễ thật, thì người đó nhận lãnh Lễ thật này. Bây giờ, trong Giảng 14...

⁸⁹ Giảng 5:24, thì đúng hơn, Chúa Jêsus phán, nói theo cách này, “Ai nghe Lời Ta, và tin vào Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời,

và sẽ không đến sự phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống.” Cứ suy nghĩ điều đó đơn giản như thế nào, “Kẻ nào tin.” Vậy thì, cách chính xác để nói điều đó, “Kẻ nào hiểu.”

90 Bây giờ, anh em đi ra đây trên đường phố và nói với gái điếm này, “Cô tin không?”

“Tất nhiên.”

“Cô tin Ngài là Con của Đức Chúa Trời chứ?”

“Chắc chắn.”

“Đã chịu báp-têm rồi chứ?”

“Tất nhiên.”

91 Đi đến với kẻ say rượu, nói, “Anh có nghe Điều đó không? Nghe nhà truyền đạo đó giảng chứ?”

“Vâng.”

“Anh tin Điều đó không?”

“Chắc chắn.” Hiểu không?

92 Nhưng, “Kẻ nào hiểu, kẻ nào mà biết được nơi của mình trong thời đại này, kẻ nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, có” (thì hiện tại) “Sự sống Đời đời. Sẽ không bị Phán xét, song vượt qua sự chết mà đến Sự Sống.” Rồi khi Sự sống Đời đời mới này ở trong anh em, Nó là tiềm năng hay của cầm của anh em được làm cho sống từ sự hay chết sang bất tử.

93 Cho phép tôi nói điều đó một lần nữa. Khi Thánh Linh Nay đã tìm thấy anh em, một cá nhân, và đã đến trên anh em, Đó là tiềm năng của cơ nghiệp Đời đời của anh em mà Đức Chúa Trời đã nghĩ đến anh em và tạo nên cho anh em trước khi sáng thế. Đó là tiềm năng của anh em.

94 Giống như nếu anh em xin tôi một cây sồi, và tôi cho anh em một quả sồi. Bây giờ, sự—sự—sự sống của cây sồi là trong quả sồi bây giờ, nhưng anh em phải đợi cho đến khi nó lớn lên.

95 Chúng ta cũng vậy. Khi anh em nhận được Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, Đó là tiềm năng của Đức Chúa Trời đang chờ đợi anh em, điều đó đã công nhận anh em rồi. Và anh em được ấn chứng bởi Thánh Linh của lời hứa, của Đức Chúa Trời, vào trong Thân thể Đấng Christ. Khi Đức Chúa Trời nhìn xuống Đời Sọ và

thấy Chúa Jêsus đang hấp hối, Ngài không chỉ...Ngài đã chết cho Nàng Dâu của Ngài, Thân Thể, mà là Hội Thánh Lời, Hội Thánh tin Lời của Đức Chúa Trời cho thời đại ấy, cho dù đó là chân, cơ thể, đầu hay bất cứ đâu. Hiểu không? Chính là...Đấng Christ đang đổ huyết và hấp hối. Và Đức Chúa Trời, nhìn vào Ngài, đã thấy sự phục sinh của Ngài, và Hội thánh được sống lại với Ngài vào ngày Lễ Phục sinh.

⁹⁶ Bây giờ, tôi muốn anh em hiểu tất cả những điều này với nhau, bởi vì tôi có điều gì đó tại đây, ý Chúa, tôi muốn nói một chút thôi.

⁹⁷ Bây giờ hãy để ý. Đó là của cầm, hoặc tiềm năng. Quyền phép ban cho sự sống của sự sống lại của anh em, khi anh em nhận lãnh Đức Thánh Linh, thì lúc ấy đang ngự trong anh em, tiềm năng của nó.

⁹⁸ Chú ý, bây giờ anh—anh em đang trên đường mình, lớn lên trong sự phục sinh trọn vẹn. Không cây nào chỉ mọc qua một đêm. Nó phải phát triển, khi chúng ta trưởng thành trong ân điển và sự hiểu biết của Đức Chúa Trời. Anh em được báp têm trong Đức Thánh Linh. Vậy thì, khi Hội thánh ngũ tuần, được báp-têm trong Đức Thánh Linh, Nó bắt đầu tăng trưởng. Các nhánh đã chết. Họ đang cắt tỉa chúng. Nhưng Cây vẫn đang phát triển, vẫn đang tiếp tục, bởi vì Nó phải đến với sự sống lại.

⁹⁹ Họ được dẫn dắt bởi Thánh Linh, để làm sống lại Lời cho anh em là những người tin. Lời cứ làm cho sống, khi anh em đến nhánh đầu tiên, nhánh thứ hai, nhánh thứ ba, lên nữa. Nó cứ tiếp tục cho sự sống. Thánh Linh của Đức Chúa Trời tiếp tục ban cho anh em sự sống.

¹⁰⁰ Để ý điều đó, Lễ Ngũ tuần, thân thể của họ được làm cho sống lại bởi Sự sống mới họ nhận được. Điều đó làm cho tôi cảm thấy tin kính. Hãy suy nghĩ. Lúc bấy giờ, tại đây là những người đàn ông, những người đánh cá, những người thu thuế, những người đàn bà bé nhỏ khiêm nhường...và những người nội trợ bình thường, những nữ đồng trinh bé nhỏ. Họ là những người tin. Họ tin rằng đây là Sự thật. Họ tin rằng, khi Chúa Giê-xu chết (Họ tin vào Ngài.) và đã sống lại, từ kẻ chết, Họ tin đó là lời chứng

hoàn toàn về Đức Chúa Trời, rằng Ngài đã làm cho Chúa Jêsus sống lại với sự sống.

¹⁰¹ Lúc ấy, họ đi lên, đến dự Ngày Lễ Ngũ Tuần, để nhận bằng khoán nhà đất của họ. Anh em biết bằng khoán nhà đất là gì không? Đó là khi một chứng thư đã được làm rõ ràng. Họ đi lên đó chỉ để nhận chứng thư của họ. Và họ được làm cho sống lại, hoặc thật là điều xúc động! Họ đã mua đất; đã được mua cho họ. Họ đã nhận lãnh nó.

¹⁰² Đó là điều có thực hay không? “Chúng ta đã chứng kiến Ngài sống lại, song bây giờ về phần chúng ta thì thế nào? Chúng ta là những người làm chứng. Chúng ta đã đứng và thấy Con Người bị đóng đinh. Chúng ta đã chứng kiến những đám mây bao phủ trái đất, làm bầu trời tối sầm lại. Và trái—trái đất rung chuyển và chấn động; nó suy sụp run rẩy. Rồi khi...Họ đặt Ngài trong mồ. Chúng đã lấy giáo, đâm vào tim Ngài, và chúng đã lấy thân thể Ngài xuống và đặt trong phần mộ của Giô-sép vùng A-ri-ma-thê.”

¹⁰³ Và sau đó họ phát hiện ra, rằng, vào ngày thứ ba, Ngài đã sống lại. Và như các môn đồ đã nói, “Chúng ta là những người làm chứng về điều này. Chúng ta đã thấy Ngài sống lại. Chúng ta biết Ngài sống.”

¹⁰⁴ Bây giờ điều đó đã làm gì? Điều đó đã lấy đi tất cả nỗi sợ hãi. Thảo nào Chúa Jêsus đã phán, “Đừng sợ chi. Ta là Đấng đã chết, và sống mãi mãi.” Hiểu không? Khi họ làm điều đó, đã lấy đi hết mọi nỗi sợ hãi.

¹⁰⁵ Bây giờ, nhưng khi họ đến Lễ Ngũ Tuần, ở đó họ nhận được quyền năng làm cho sống lại, quyền năng mà đã khiến họ sống.

¹⁰⁶ Vậy thì đó là chỗ tôi nghĩ rằng, các bạn những anh em Trưởng Lão và Giám Lý, anh em đã nhận lãnh một cách tiềm tàng khi tin vào Chúa Jêsus Christ, song bằng khoán nhà đất chưa đến. Đó là thủ tục hoàn tất của chứng thư.

¹⁰⁷ Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ra-ham một lời hứa. Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó được kể là công bình cho ông. Nhưng Ngài đã ấn chứng giao ước bằng ấn chứng của sự cắt bì.

¹⁰⁸ Và Đức Chúa Trời đã ban cho anh em lời hứa, một cách tiềm tàng, để anh em sẽ nhận lãnh nó, và anh em sẽ được sống lại,

thân thể này sẽ được vinh hiển với Ngài vào thời kỳ sau rốt. Song, anh em biết đấy, anh em phải có được chứng thư danh hiệu đó. Và sự xác thực này là khi mọi thứ chống lại nó đã bị gạt ra khỏi, và anh em được hưởng chứng thư sở hữu với nó. Anh em có ấn chứng. Nó là của anh em. Mọi thứ trong đó thuộc về anh em. A-men.

¹⁰⁹ Và khi chúng ta tin Đức Chúa Jêsus Christ là Cứu Chúa của chúng ta, và ăn năn và chịu báp-têm, và đến để tin nhận Ngài; Đức Chúa Trời công nhận sự ăn năn và đức tin của chúng ta đối với Ngài, và gửi chứng thư xuống. Và chứng thư đó là sự bảo đảm. Đó là sự bảo đảm rằng, mọi thứ dù đã từng nghịch lại anh em, anh em đã hoàn toàn ăn năn. Ha-lê-lu-gia! Và tài sản đã được mua, anh em giữ chứng thư làm bảo đảm.

¹¹⁰ Để cho ai đó đẩy anh em ra khỏi đất, và nói nó thuộc về anh ta, trong khi anh em có bằng khoán nhà đất trong tay. Hãy để anh ta thử làm điều đó. Không có luật pháp nào trong xứ có thể làm điều đó, bởi vì anh em giữ chứng thư nhà đất.

¹¹¹ Và không ma quỷ nào, giáo hội nào, viện thần học nào, mà có thể vượt qua những ranh giới của chứng cứ và bằng khoán nhà đất của Đức Chúa Trời, rằng phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh đã công nhận chúng ta trong Chúa Jêsus Christ. Chắc chắn chúng ta sống lại như Ngài đã sống lại, vì về mặt tiềm năng chúng ta đã sống lại trong Ngài. A-men.

¹¹² Những việc cũ. Điều đó thực hiện điều gì với những thân thể hay chết của chúng ta? Nó làm thay đổi quan điểm, thay đổi những quan niệm của chúng ta. Nó hướng những tình cảm của chúng ta lên những điều mà ở Trên. Và hút thuốc, uống rượu, cờ bạc, những thứ các bạn từng làm, đã chết. Nó ở bên dưới các bạn.

¹¹³ Và anh em được làm cho sống động. Và quyền phép khiến cho sống động này mang thân thể của anh em vào trong tình trạng được cất lên, rồi. Hãy chú ý những người ngũ tuần trên đó, khi họ được Đức Thánh Linh làm cho sống động. Xin lắng nghe tôi. Khi nhóm ngũ tuần lên đó vào Ngày lễ Ngũ Tuần, đã nhận chứng thư trừu tượng từ Đức Chúa Trời, chắc chắn, nó đã làm vinh hiển linh hồn của họ. Họ đã la lớn tiếng. Họ đã thấy những lưỡi bằng Lửa hiện ra rồi rạc từng cái một trên mỗi người trong

bọn họ. Và nó đã làm cho thân thể của họ sống động, cho đến nỗi thậm chí họ không thể nói bằng thứ tiếng trên đất nữa. Nó đã làm sống lại Thân thể của họ với một ngôn ngữ trên Trời, Nơi họ sẽ đến. Quyền phép ban sự sống của Đức Chúa Trời làm rung chuyển những thân thể hay chết của họ vậy, cho đến nỗi ngôn ngữ hay chết toàn bộ của họ được biến hóa, biến thành ngôn ngữ bất tử. Thật là một quyền phép ban cho sự sống động tuyệt diệu! Điều gì vậy? Điều gì đó mà thuộc về.

114 “Nếu Thánh Linh đã khiến Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại ngự trong những thân thể hay chết của anh em, thì Nó cũng sẽ làm sống lại thân thể hay chết của anh em.” Thế thì chúng ta được làm cho sống động bởi quyền phép của Đức Chúa Trời hằng sống.

115 Những chiếc lưỡi, đã làm cho sống lại với một ngôn ngữ mới trên Trời, nói với họ; một sự cất lên, dấy lên thành một bầu không khí khác biệt hơn là những gì họ đã từng sống. Cũng với Sự sống được làm cho sống động mới mẽ đó đến với họ, Nó làm sống lại ngôn ngữ của họ. Họ nói những thứ tiếng mới. Ồ, vâng!

116 Bây giờ hãy quan sát điều đó. Nó cũng được phát thảo để ban cho họ, sau bằng khoán nhà đất này, nó được thiết kế để ban cho họ mọi lời hứa có những cơ sở. Mọi lời hứa trên cơ sở Lời Đức Chúa Trời, đã được hứa trong Kinh Thánh, quyền phép làm cho sống động được ban cho họ, để làm sống động lời hứa đó đối với họ. Bởi đó, họ đặt tay trên người đau, người đau được chữa lành. Họ nói những thứ tiếng lạ. Họ thực hiện những dấu kỳ phép lạ lớn, bởi vì điều đó ở trong lời hứa của Đức Chúa Trời. Và khi Chúa Jêsus chết, để chuộc họ trở lại với điều đó, những nguyên cớ thuộc về các con trai của Đức Chúa Trời, Ngài đã biểu hiện Đức Chúa Trời là gì.

117 Làm sao chúng ta dám xã hội hóa điều đó và đặt nó vào tổ chức? Chúng ta không có quyền làm thế.

118 Đó chính là Đức Thánh Linh, ngày hôm nay, đang săn tìm những tấm lòng thành thực muốn tin Sứ điệp ấy. Tất cả mọi thứ trong Kinh Thánh, điều đã được hứa, đều dành cho tín đồ đó. Và khi anh em chấp nhận điều đó trong sự trọn vẹn của nó, và Đức Chúa Trời biết rằng anh em sẽ làm điều đó, Ngài ban cho anh em

chứng thư đối với điều đó. Và sau đó mọi lời hứa được thực hiện đều thuộc quyền sở hữu của bạn, và Đức Thánh Linh ở đó để làm sống lại điều đó cho bạn.Ồ, chao ôi! Chúng ta sẽ là loại người như—như thế nào? Thật tuyệt vời làm sao khi thấy Đức Thánh Linh vĩ đại của Đức Chúa Trời ở đây để thực hiện quyền năng đó! Hãy suy nghĩ về điều đó. Khi nào, Chính Đức Thánh Linh, ở đây để làm chứng về giờ này. Chúa Jêsus đã phán vậy. Ngài hôm qua, hôm nay, và đời đời không hề thay đổi.

Làm sao người nào dám loại bỏ điều đó ra khỏi Đó?

¹¹⁹ “Các công việc Ta làm, các người cũng sẽ làm,” Giảng 14:12. “Những dấu hiệu này sẽ theo họ những người tin.” Đó là sự đảm bảo. Khi chúng ta thấy một nhóm người ngồi cùng nhau, những dấu hiệu này đang tự tỏ bày, đó là sự bảo đảm bản tín thư có tại đó để chứng thực rằng đó là tài sản của Đức Chúa Trời. A-men.

¹²⁰ Vì vậy, chúng ta cũng là Lễ Phục sinh. A-men. Bây giờ chúng ta đang trong Lễ Phục sinh của chúng ta. Chúng ta đã được sống lại rồi, ha-lê-lu-gia, từ những việc của thế gian, đến với những điều thuộc về lời hứa của Đức Chúa Trời. Không phải chúng ta sẽ có; chúng ta hiện có. Đó là những tiềm năng.

¹²¹ Đó là lời hứa của Đức Chúa Trời. Ngài sẽ tuôn đổ Thánh Linh của Ngài trong những ngày sau rốt, và đó là những gì họ sẽ thực hiện. Lưu ý, đặt tay họ trên những người đau; mọi sự nằm ở trong lời hứa của Đức Chúa Trời. “Ta sẽ đổ Thần Ta trong những ngày sau rốt trên mọi loài xác thịt. Những người già cả các người sẽ thấy chiêm bao. Những kẻ trai trẻ các người sẽ xem những sự hiện thấy.” Và tất cả những lời hứa khác nhau mà Ngài đã thực hiện, mọi thứ đều nằm ngay ở đó trong lời hứa của Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus đã chuộc điều đó cho chúng ta. Và khi chúng ta trở nên...

¹²² Hoặc, chúng ta, nếu chúng ta được truyền định dựa trên cơ sở đó, nếu chúng ta được định sẵn để ở trên đất ấy; giống như con đại bàng bước đi trong ổ gà con. Nếu anh chị em được định sẵn để ở trên đất ấy, Đức Thánh Linh có mặt tại đây để tìm anh chị em. Và khi Linh ấy tìm thấy anh em, anh em nhận ra tiếng gọi của Ngài. Anh em biết thì giờ mình đang sống. Anh em biết rằng những điều này được cho sẽ xảy ra. Anh chị em được cất lên để

gặp Điều đó một cách nhanh chóng, và bây giờ anh chị em đang ngồi trong các nơi trên trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus.Ồ, thật là một lời hứa tuyệt vời! Một Cha trên Trời thật tuyệt vời, Đấng sẽ ban cho chúng ta những điều này!

¹²³ Thánh Linh làm sống động mỗi thông công của họ với Đức Chúa Trời, để họ gọi những người chết trở lại với sự sống, vào ngày đó. Họ đặt thân thể mình trên kẻ chết; kẻ chết trở lại với sự sống. Hãy lắng nghe thật kỹ. Họ đã làm những việc giống như Chúa Jêsus đã làm bởi vì cùng một Thánh Linh, đã ở trên Ngài, cũng đã ở trên họ. Nếu một Thánh Linh khiến cho một người hành động theo cách này, cũng khiến cho người khác hành động theo cách ấy. Nếu một...

¹²⁴ Làm sao có thể người này nói mình có Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà lại chối bỏ những công việc của Đức Chúa Trời? Không thể làm thế được.

¹²⁵ Chú ý. Sự sống của Đức Chúa Trời, mà trong tiếng Hy Lạp gọi là *Zoe*, đang vận hành qua họ và trong họ, đã làm sống động tâm trí họ đối với Lời Ngài. Bây giờ, xin để tôi nói điều đó một cách thật im lặng bây giờ. Thánh Linh của Đức Chúa Trời vận hành giữa dân sự, làm sống động tâm trí của con người đối với lời hứa của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Thật như thế. Nhìn xem. Và tôi đang cố gắng tỏ cho anh em thấy sự—sự...và để cho anh em nhận ra rằng bây giờ tôi đang nói về Hội thánh, và cũng được làm cho sống lại với Sự sống, ở trong Ngài.

¹²⁶ Dẫu rằng, họ chỉ là những thuộc tính của Ngài, từ đầu. Song nếu Chúa phán, “Trong ngày *này*,” trở lại thuở ban đầu, “John Doe sẽ là đầy tớ của Ta,” cách đây hàng triệu năm. Vậy thì, John Doe được sinh ra trong tội lỗi, được hình thành trong sự gian ác, đến trong thế gian nói những lời dối trá, bởi vì anh là một người phạm. Nhưng, có lẽ, anh có một ít tình cảm tôn giáo. Anh sẽ đi gia nhập vào một giáo hội. Có lẽ anh sẽ tham gia một giáo hội Ngũ Tuần. Tôi không biết. Anh ta có thể tham gia bất kỳ cái gì. Song hãy để cho anh ở dưới bầu không khí của Chúa, một lần. Hiểu không? John Doe chắc sẽ nhận ra Cha của mình là Ai, cũng giống như đại bàng đó đã nhận ra mẹ của nó là ai. Nó phải nhận ra nó. Hiểu không? Chỉ có điều, John Doe đó là thuộc tính của

Đức Chúa Trời đã trở nên một lời, được phán, và rồi Đức Thánh Linh tìm kiếm ra lời đó. Nó đây này. Ngài đã gọi anh, ban cho anh Sự sống Đời đời, và mang anh vào Sự Hiện diện của Chúa Trời, Lời Đức Chúa Trời.

¹²⁷ Nhìn xem. Đức Chúa Trời phải giống vậy khi Ngài thấy Chúa Jêsus. Nó là—đó là công việc đã hoàn tất mà Đức Chúa Trời đã làm xong với Chúa Jêsus, khi Ngài phán, “Xong rồi.” Tất cả kế hoạch đã hoàn tất.

¹²⁸ Khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng trên anh em, anh em thực sự là một trong những thuộc tính của Đức Chúa Trời mà Ngài đã nói về. Bây giờ, nếu anh em không phải, anh em sẽ tự hỏi và bối rối, và chạy *đây* và chạy *đó*, mọi thứ khác, mà không bao giờ đến được với sự hiểu biết về Lễ thật. [Bằng trống—Bt.] Nếu anh em là một trong những thuộc tính đó, những điều cũ qua đi ngay nhanh chóng, đấy, và anh em trở nên mới, và chương trình cứu rỗi được hoàn tất. Anh em sẵn sàng để tuân theo mọi Lời mà Đức Chúa Trời từng phán về anh em, đấy, cho anh em thực hiện. Anh em thuận phục đối với Lời Ngài. Hợp đồng, chính xác, chứng thư đối với hợp đồng, tín thư sở hữu thuộc về anh em. Những món nợ đã được trả hết thảy. Hết thảy chúng đã bị hất ra khỏi, và như nó đã xảy ra vào Ngày Lễ Ngũ Tuần.

¹²⁹ Bây giờ, chúng ta hãy lưu ý Thánh Linh làm cho sống này trên những người khác.

¹³⁰ Bây giờ, tôi đã nói với anh em tôi sẽ không giảng quá lâu, và tôi chỉ có hai mươi phút để giữ lời tôi, nếu tôi làm thế, để ý, bám lấy thì giờ tôi đã nói, khoảng—khoảng một giờ.

Lưu ý bây giờ quyền phép làm cho sống này. Điều đó chỉ đến...

¹³¹ Lúc bấy giờ, có nhiều sự giễu cợt về Nó. Có nhiều người nghĩ rằng thực sự họ có Nó, trong khi họ không có. Nhiều người làm thế bởi vì họ có vài ấn tượng sai lầm về những gì họ đã trông thấy những Cơ-đốc nhân khác làm. Sa-tan có thể mạo danh bất kỳ thứ gì trong số đó. Chúng ta biết điều đó. Và như những nhà truyền giáo, anh em có thể thấy nó giả mạo: la hét, nhảy múa, nói tiếng lạ, tất cả những điều này. Bạn có thể thấy nó đã mạo danh ở bất cứ đâu. Chắc chắn rồi. Giữa những người ngoại giáo,

thậm chí nhiều người phủ nhận việc Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời như vậy. Hiểu không? Và họ làm tất cả những điều đó, chính họ.

¹³² Song Thánh Linh làm cho sống thực sự đối với người tin, làm sống lại người ấy với Lời Đức Chúa Trời, đó là quay trở lại với Thức Ăn đại bàng, trở lại ngay nơi người đó sống. “Người ta sẽ không sống chỉ nhờ bánh mà thôi, song bởi mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

¹³³ Chúng ta hãy để ý Thánh Linh làm cho sống này khi Điều đó giáng trên những người khác, giống như Thánh Linh đã từng làm vào—vào Ngày Lễ Ngũ tuần.

¹³⁴ Hãy để ý đến Lễ Ngũ tuần, cách họ hành động, và xem họ đã được làm cho sống động bởi quyền phép sống động này mà chúng ta đang nói về không. Vào Ngày Lễ Ngũ tuần, tất cả họ đang chờ đợi tại đó. Trong chính họ, họ cảm thấy sợ hãi. Người Do Thái, những gì họ sắp làm, vì vậy họ cảm thấy sợ hãi. Nhưng chuyện gì đã xảy ra? Khi quyền phép làm cho sống lại này giáng xuống từ Trời, có sự quả cảm ở trên họ. Có một điều gì đó, một sự hiểu biết, mà họ không quá tin chắc về điều đó vài giờ trước đó. Họ biết Ngài đã—Ngài đã chết.

¹³⁵ Họ biết Ngài đã sống lại. Họ đã nói chuyện với Ngài trên đường đi. “Nhưng có phải điều đó là dành cho họ, hay chỉ dành cho họ, hay cho Chính Chúa Jêsus?”

¹³⁶ Nhưng tại đây vào Ngày Lễ Ngũ tuần, Đức Thánh Linh, Chứng Thư đã giáng trên những người tin. Điều đó khiến họ trở thành một phần của sự phục sinh của Ngài, khiến họ trở thành một phần trong mối tương giao của Ngài. Đức Thánh Linh đã đến và xác nhận với họ rằng họ sẽ được sống lại, bởi vì họ về tiềm năng được sống lại lúc đó, từ những kẻ nhút nhát trở thành những người can đảm.

¹³⁷ Họ đã—họ đã sợ hãi về chính Lời mà họ đã nghĩ. Đừng để điều này vượt qua anh em. Họ đã sợ hãi. Họ biết rằng Ngài là Lời đó.

¹³⁸ Thậm chí những người Do Thái phải thừa nhận điều đó. Ni-cô-đem nói, “Thưa Thầy, chúng tôi biết rằng Thầy là Giáo sư đến

từ Đức Chúa Trời. Không người nào có thể làm những điều Thầy làm trừ phi Đức Chúa Trời ở cùng Người. Bây giờ, chúng tôi biết điều đó. Chúng tôi nhận ra điều đó.”

¹³⁹ Vì thế các môn đồ...Phi-e-rơ thậm chí đã từng thề trong sự Hiện diện của Ngài. Tất cả họ đã bỏ rơi Ngài tại chỗ đóng đinh trên thập tự giá.

¹⁴⁰ Song tại đây bây giờ, họ ở trên phòng cao trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Rồi, thành linh, Đức Thánh Linh này đã từ Trời giáng xuống, và Thánh Linh đã làm cho họ sống lại. Và sự sống động đã xảy ra, họ không sợ hãi để làm chứng cho Sứ điệp mà họ tin và biết là Lẽ thật. Nếu không, thì họ đã sợ hãi về Nó.

¹⁴¹ Bao nhiêu người Trưởng Lão, bao nhiêu người Giám Lý, bao nhiêu người Báp-tít, trên thế giới ngày nay, bao nhiêu người Ngũ Tuần, mà biết Lẽ thật đó và sợ chiến đấu cho Nó? Tôi bị thuyết phục để tự hỏi, điều gì đã giáng trên anh em? Anh em có phải là một phần của sự phục sinh Ngài không? Anh em có dám kêu lớn vì lý thuyết và ý tưởng của người nào đó không? Hoặc, anh em có sự dửng dưng cảm thực sự và sự—sự dửng dưng khi chân chính mà nó cần, để tuyên bố lập trường và gọi đúng là “đúng,” và sai là “sai”? Anh em là một phần của sự phục sinh của Ngài, hay anh em là một người thờ phượng một mớ các tín điều? Và anh em chỉ là người đi nhà thờ chẳng, anh em có tên của mình tại đó, và chết trong lầm lỗi và tội ác không?

Người nào không tin Lời trọn vẹn của Đức Chúa Trời là tội nhân.

¹⁴² Những người Pha-ri-si này tin nhiều điều, là Lẽ thật. Họ nói, “Chúng ta là những con cái của Đức Chúa Trời.” Và họ đã ở đó, cho đến khi Lời đó được rao giảng. Nhưng khi Lời đó được rao giảng và được chứng thực, thì họ trở thành tội nhân, vì đã từ chối Điều mà họ biết là đúng, và đã làm chứng điều đó. “Chúng tôi biết Thầy là giáo sư đến từ Đức Chúa Trời, vì không có ai có thể làm những điều mà Thầy làm nếu không có Đức Chúa Trời ở cùng Ngài.”

¹⁴³ Tôi tự hỏi ngày hôm nay chúng ta đang ở đâu? Tôi hỏi quý vị. Sự phục sinh này đang tìm thấy chúng ta ở đâu? Anh em có dám bước ra không? Anh em có dám nhận Đức Chúa Trời ở Lời Ngài

không? Nếu anh em được định trước cho Sự Sống, chắc chắn anh em sẽ làm điều đó. Nếu anh em là một đại bàng, anh em không thể tránh làm điều đó, có Điều gì đó trong anh em. Hoặc, bạn có muốn chỉ phục vụ một tín điều ở đâu đó, nói rằng, “Tôi đi nhà thờ. Tôi cũng tốt như anh”? Hiểu không? Nếu anh em không nắm giữ quyền thừa kế, anh em sẽ không bao giờ thấy được điều đó. Song nếu anh em nắm giữ quyền sở hữu của quyền thừa kế này, anh em không thể không thấy nó, bởi vì nó là một phần của anh em và anh em là một phần của nó.

¹⁴⁴ Làm thế nào tôi có thể chối bỏ mẹ đã sinh ra tôi? Làm sao tôi có thể bác bỏ người cha, mà dòng máu của ông hiện ở trong tôi? Làm sao tôi có thể chối bỏ Charles Branham là cha tôi? Tôi không thể làm điều đó. Tôi sẵn lòng chịu đựng sự sỉ nhục của ông hay bất kỳ điều gì khác, vì tôi là con trai của ông. Ha-lê-lu-gia!

¹⁴⁵ Thế thì là Con của Đức Chúa Trời, và Ngài là Lời Đức Chúa Trời, làm thế nào tôi có thể bác bỏ rằng Kinh Thánh là Lẽ thật, rằng Đức Chúa Jêsus Christ không phải là hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi? Và thấy thời đại mà chúng ta đang sống trong, chúng ta cần một Lễ Phục sinh trong Hội thánh. Sự Sống Lại! Chúng ta cần sự phục sinh, để củng cố đức tin, những người nam và những người nữ đứng ra cho điều mà là Lời được chứng thực của Đức Chúa Trời.

¹⁴⁶ Nói, “Ồ, chúng tôi có Thanh Niên của chúng tôi cho Đấng Christ.” Điều đó được lắm. “Giáo hội chúng tôi đang có một buổi nhóm. Chúng tôi muốn *rất* nhiều thành viên.” Không có gì chống lại điều đó. Điều đó được lắm. Nhưng đó chỉ là bầu không khí. Đó có thể là lông của một con gà mái già. Song nếu anh em đi vào trong một bầu không khí đúng đắn tại đó, nó sẽ ấp ra một đại bàng nếu anh em là trứng đại bàng. Nếu anh em được Đức Chúa Trời định sẵn để thấy điều đó, anh em không thể không thấy điều đó, anh em đang xuất hiện trong sự phục sinh. Đó là cách người Báp-tít được sinh ra, đó là cách người Giám Lý được sinh ra, trong sự sống lại của ngày đó, song họ đã trở thành gà mái thay vì là một chim đại bàng.

¹⁴⁷ Như tôi đã nói cách đây không lâu, đi xuống từ Tucson, tôi đã chứng kiến một điều rất lạ. Tôi thấy một con điều hâu đậu trên

một đường dây điện dưới đó. Điều hâu đó đã đánh mất thân phận của nó. Trước đây, nó thường là một con chim kể bên đại bàng. Nó không thể đi theo đại bàng; không, không cách nào. không có gì có thể theo đại bàng. Song nó là một con điều hâu.

¹⁴⁸ Đấng Christ là Đại Bàng và hội thánh ít nhất nên là con điều hâu. Chúng có thể bay cao hơn bất cứ loài chim nào còn lại. Nhưng điều hâu đó đã trở nên mềm yếu. Nó đánh mất thân phận của nó. Nó đậu trên đường dây điện thoại và chờ đợi con thỏ chết nào đó. Nó nhảy lò cò giống như chim kên kên thay vì bay giống một chim điều hâu.

¹⁴⁹ Ôi, thưa anh, chị em của tôi, những anh em Ngũ Tuần, là những người yêu dấu của chính tôi! Hội thánh đang quên mất thân phận của mình. Nó đang sa sút, lệ thuộc vào tín điều nghi thức nào đó, thay vì bay lên những tầng Trời, nơi xa kia, tìm những ma na tươi mới.

¹⁵⁰ Một con điều hâu từng săn ma-na của chính mình, nhưng ngày nay nó lấy những thứ mà ô tô chạy đè lên và những thứ mà kền kền ăn. Nó nhảy lò cò như chim kên kên. Nó trông giống như thế.

¹⁵¹ Chúng ta cũng tự trang hoàng mình trong thế giới hiện đại, những người nữ của chúng ta cắt tóc của họ, và mặc quần đùi, những người nam của chúng ta xương sống không đủ vững để đứng trên bụi giáng mà nói ra lẽ thật. Chúng ta từ lâu đã trở nên yếu đuối với Lời.

¹⁵² Ôi Đức Chúa Trời, xin sai Đức Thánh Linh đến và tìm kiếm chúng những đại bàng ở đâu đó, đã sẵn sàng chờ đợi nơi xa kia, bất kể điều gì xảy ra, mà sẽ bay vào điều chưa biết, không còn đậu trên những đường dây điện thoại và tìm kiếm những ẩn phẩm trường Chúa nhật nào đó để đi vào. Xin để cho tôi có Lời và trong đó là quyền phép quý báu và sự bày tỏ của Đức Thánh Linh. Chúng ta cần một Lễ Phục sinh, một sự sống lại là những tiềm năng. Thưa bạn của tôi, nếu bạn thỏa mãn với xác chết thối tha như vậy của thế gian, thì có điều gì đó sai trật.

¹⁵³ Thưa anh, chị em của tôi, xin cho tôi nói với anh chị em, điều này, trong sự kính sợ tin kính, biết rằng tôi có thể không bao giờ sống để nhìn thấy một Lễ Phục sinh nữa. Nhưng có một điều chắc

chấn, khi một người con chân chính của Đức Chúa Trời, nhờ Lời Đức Chúa Trời, nghe được Tiếng đó của Đức Chúa Trời, người đó sẽ sống lại và gặp Tiếng đó. Đó là tiềm năng, rằng người đó sẽ gặp Lời hằng sống thực sự. Như Ngài đã có, Nàng Dâu sẽ gặp chàng Rể. Nàng là một phần của Thân thể Ngài.

154 Hãy để ý, từ lâu, chúng ta đang đánh mất thân phận của mình. Chúng ta đến vào đêm Thứ Tư, một vài người trong chúng ta. Những người khác ở nhà xem *Ai Yêu Susie*, ti-vi, tất cả các thứ thuộc về thế gian, tất cả các loại giải trí, làm cho anh em khỏi đến nhà thờ. Chúng ta đã đánh mất nó từ lâu.

155 Các trường học, thần học viện của chúng ta đang đưa ra một đám Ricky với rất nhiều thuyết thần học, và—và giải trí và mọi thứ trong nhà thờ, để thay thế cho buổi nhóm cầu nguyện. Chúng ta đã chỉnh sửa trang phục và cố gắng hoàn thành những gì mà chủ nghĩa hiện đại cố gắng làm, đưa chúng vào. Anh em sẽ không bao giờ giành được họ bằng điều đó. Họ có nhiều hơn anh em có. Anh em không việc gì ở trên đất của họ...trên mảnh đất của họ. Hãy để cho họ đến chỗ anh em, với phép báp-têm thực sự đang chiếu sáng, với quyền phép thực sự của sự sống lại. Đừng cố gắng xây dựng một nhà thờ giống như của họ. Đừng cố gắng có một mục sư như vậy. Đừng cố gắng làm điều này, điều kia, điều nọ, hay hợp tác với thế gian. Họ chiếu sáng với Hollywood.

156 Phúc Âm chân thật bừng sáng với quyền phép. Những đại bàng nghe điều đó. Họ không tìm sự hào nhoáng. Họ tìm sự tỏa sáng rực rỡ. Rực rỡ với sự khiêm tốn, rực rỡ với tình yêu, rực rỡ với quyền năng, đó là những gì đại bàng thực sự săn tìm. Anh em không thể bơi trong sân nhà kho và làm vui lòng nó. Nó sẽ không bao giờ có thể làm điều đó. Anh em sẽ không bao giờ bảo điều đó với đại bàng, bởi vì nó không tin điều đó.

157 Hãy để cho Tiếng ấy la lớn trên Trời, “Ta là Đấng đã chết, và sống lại.” Điều gì đó đã xảy ra. “Ta hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi. Và sẽ ứng nghiệm trong những ngày sau rốt, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt.” Vinh hiển thuộc về Đức Chúa Trời! “Ta sẽ làm sống lại ngôn ngữ hay chết của các người. Ta sẽ làm sống lại cái lưới phàm tục của các người. Ta sẽ cho các người bằng chứng rằng Ta sẽ mang các người vào sự sống lại với

Ta.” Những đại bàng tấm lòng đói khát vươn tới điều đó thật hết sức như họ có thể. Đó là Viên Ngọc có giá rất cao, mà họ bán mọi thứ khác, để đi mua. A-men.

158 Xin Chúa giúp chúng ta, hỡi các bạn. Các giáo hội của chúng ta đang đánh mất thân phận của mình.

Bây giờ chúng ta hãy nhanh chóng đi đến một số.

159 Hãy xem hành động của những môn đồ đó, một nỗi sợ hãi. Họ biết Chúa Jêsus là Lễ thật, song, anh em thấy, Điều ấy nghịch lại ý tưởng phổ biến, tôn giáo phổ biến của thời đại, tôn giáo nghiêm ngặt nhất, Sa...Người Pha-ri-si, người Sa-đu-sê, và vân vân, các sự sùng bái cá nhân, phe phái và giáo phái của họ. Họ đã—họ đã chống lại “dị giáo.” Nhưng Chúa Jêsus là Lời được nhận diện.

160 Và Chúa Jêsus là Đức Thánh Linh, trong Thánh Linh. “Còn ít lâu và thế gian chẳng thấy Ta nữa. Song các người sẽ thấy Ta,” không phải là thân thể; Sự Sống mà đã ở trong Ngài. Đức Chúa Trời ở trên Hội Thánh, để gọi những con trai giống như Ngài đã làm lúc bấy giờ, vâng lời.

161 “Ta luôn làm những điều làm Cha Ta vui lòng. Ai trong các người có thể cáo buộc Ta có tội?” Nói cách khác, *tội lỗi* là “sự không tin.” “Có những điều gì Lời đã chép về Ta, mà Ta đã không làm?” Thế đấy. “Hãy tỏ cho Ta thấy những gì Lời đã nói rằng Ta sẽ làm, mà Ta đã không làm. Ai có thể cáo buộc Ta? Ai có thể chỉ tay của các người trên Ta, và nói rằng Ta đã không làm trọn Lời của Cha Ta?”Ồ, khi nào giáo hội Ngũ Tuần đi đến chỗ đó! “Ai có thể cáo buộc Ta về sự không tin?”

162Ồ, hỡi những Cơ-đốc nhân, hãy để mình nhận diện không phải là điều hâu, song là đại bàng. Điều hâu đó mềm yếu, nó sẽ sa xuống. Anh em không bao giờ thấy một đại bàng làm thế. Nó sẽ không bao giờ làm điều đó. Trên không trung, đại bàng săn tìm thức ăn của chính nó. Đức Chúa Trời đã chuẩn bị để đại bàng có thể nhìn thấy được nó. Nó kiếm được ma-na tươi mới, không phải cái gì đó đã chết.

163 Trong những người Hê-bơ-rơ, khi họ vượt qua đồng vắng, họ ăn, cố để ăn ma-na còn lại. Nó đã bốc mùi. Nó có—nó đã có

những con giò trong đó. Anh em biết chúng tôi có ý muốn nói điều gì. Nó đã bị ô nhiễm, thối rữa. Những con giò ở trong đó.

¹⁶⁴ Tại sao tôi lại ăn đồ ăn đã không dùng được nữa cách đây nhiều năm? Nó có thể là còn hình dạng, song không tươi mới. Chúng ta phải kiểm thức ăn mới cho mỗi thế hệ, mới. Đại bàng cũng tìm kiếm thức ăn đó, ở mọi thế hệ, khi chúng ta đang trong cuộc hành trình của mình. Lưu ý.

¹⁶⁵ Bây giờ chúng ta hãy lấy ví dụ một vài người lần nữa. Chúng ta lấy một vài vị tiên tri thời Cựu Ước, thấy những gì họ đã làm.

¹⁶⁶ Trước tiên chúng ta hãy nhìn Ê-tiên, cách Ê-tiên đứng như thế nào giữa Tòa Công Luận đó. Khi hội đồng mang ông lên đó, nhóm đông đảo đó của những người tin ở đó, hay được cho là những tín hữu, đã đưa ông lên và cố kết án ông. “Tại sao,” ông nói, “hỡi những người cứng cổ, lòng và tai chẳng cắt bì kia, các ngươi cứ nghịch với Đức Thánh Linh hoai.” Đó là Sự sống Đời đời. “Như tổ phụ các ngươi đã làm điều đó với các đấng tiên tri thế nào, thì ngày nay các ngươi cũng đang làm điều đó thế ấy.” Và họ đã nghiêng rằng với ông. Họ không muốn nghe điều đó. Ông chống lại tín điều của họ. Điều ông giảng chống lại giáo phái của họ. Và họ đã ném đá người đến chết. Và ông đã đưa tay mình lên, nhìn lên Trời nói, “Ta thấy các tầng trời mở ra, và Chúa Jêsus đang đứng bên phải.” Tại sao? Ông có sự sống lại, quyền phép làm cho sống lại trong người ông, đã mang ông vào trong lòng Chúa Jêsus.

¹⁶⁷ Để ý, nhanh lên nào. Hãy nhìn Phi-líp, dưới đó trong một cuộc phục hưng lớn. Có một buổi nhóm phục hưng nơi mà không người nào dám, ồ, nếu ông có một sự hợp tác lớn giữa các giáo hội và mọi thứ ở dưới đó. Đang có một cuộc phục hưng vĩ đại. Và quyền phép làm cho sống động của Chúa phán với ông, nói, “Hỡi Ê-tiên...” Có thể Điều đó đã nói như thế này, “Ngươi đang có một buổi nhóm phục hưng vĩ đại, song Ta có một người Ta muốn ngươi nói chuyện với.”

¹⁶⁸ Và Ê-tiên tuân phục, cho dù nó như thế nào, cho dù bị chỉ trích thế nào đi nữa. “Ồ, Ê-tiên, anh không thể rời được.”

“Nhưng tôi có thể. Đức Chúa Trời đã phán vậy.”

¹⁶⁹ Và ông đi ra đồng vắng, tại đó, ông tìm thấy hoạn quan này. Và điều gì đã xảy ra? Ông nói, “Có...Nếu ông tin với cả tấm lòng mình, rằng Chúa Jêsus là Con của Đức Chúa Trời, tôi sẽ làm phép báp-têm cho ông.” Khi ông làm báp-têm cho người đó...

¹⁷⁰ Nhìn xem. Ông đã được làm cho sống động bởi quyền phép làm cho sống lại này, để rời bỏ buổi nhóm phục hưng của một ngàn người, để đi vào đồng vắng, tìm một người.Ồ, điều đó sẽ chống lại mọi lý do. Hiểu không? “Tại sao, có hàng chục ngàn người đang cần anh ở đây.” Nhưng chỉ có một người đang cần anh, ở ngoài đó. Hiểu không? Và quyền phép làm cho sống động đã sai ông đi đến chỗ được sắm sẵn của Đức Chúa Trời. Ha-lê-lu-gia!

¹⁷¹ Thưa quý ông bà, Nó sẽ làm cho quý vị đứng trên đôi chân của mình. Nó sẽ khiến quý vị làm những điều mà Đức Chúa Trời muốn quý vị làm. Tôi không quan tâm người khác nói gì về nó. Người hàng xóm nói, “Ồ, người đó đã mất trí. Cậu nguyện suốt đêm; họ đọc Kinh Thánh.” Tôi không quan tâm những gì họ nói. Chính là những gì Đức Chúa Trời kêu gọi anh em làm. Đúng thế. “Ồ, họ nói chúng ta không thể có những buổi nhóm phục hưng Ngũ tuần, điển hình thuở xưa này.”Ồ, vâng, chúng ta cũng có thể. Anh chị em có thể có điều đó trong chính mình. Và anh chị em là đa số, trong Đức Chúa Trời, cho dầu những người còn lại nghĩ như thế nào.

¹⁷² Chú ý, sau khi, trong sự vâng lời. Hãy lắng nghe kỹ nào. Sau khi vâng lời Đức Chúa Trời, với Lời Ngài, khi hoàn thành sứ mệnh của mình, mà quyền phép làm cho sống động mà ông đã nhận được vào Lễ Ngũ tuần đã bắt lấy ông, làm cho sống động thân thể ông. Cách xa hàng dặm, ông được cất lên trong Thánh Linh, và được tìm thấy trong một quốc gia khác, nơi nào đó. Quyền phép làm cho sống lại của Đức Chúa Trời! Và nếu chúng ta là những người ngũ tuần, “Cũng quyền phép đó mà đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ kẻ chết, nếu Nó ngự trong thân thể hay chết của anh em.” Hiểu không? Được rồi. Để ý.

¹⁷³ Chúng ta hãy đơn cử một người khác với quyền phép làm cho sống động này. Cách đây lâu lắm rồi, có một người tên là Hê-nóc. Khi có một điều mới mẽ xuất hiện, thì điều gì đó theo cùng và

người ta nói, “Ồ, bây giờ chúng ta phải trở lại trường cũ hay *điều này, điều nọ*, hoặc *điều kia*,” Hê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời. Bất kỳ điều gì Đức Chúa Trời đã phán bảo làm, Hê-nóc không bao giờ bỏ lỡ một Lời. Ông đồng đi với Đức Chúa Trời. Ông là gì? Ông là con trai của Đức Chúa Trời. Ông là đại bàng được kêu gọi cho thời đại đó.

¹⁷⁴ Rồi khi thì giờ đến, ông được đầy dẫy quyền phép làm cho sống động đó! Hãy nhớ, ông đã bước đi trong năm trăm năm, hay hơn nữa, trước Đức Chúa Trời, và không một lần nào ông bỏ lỡ Lời Ngài. Không một lần nào ông cư xử không đúng đắn. Không một lần nào ông đã làm như vậy song cứ giữ lời làm chứng. Mọi điều mà Đức Chúa Trời đã bảo ông làm, ông đã đi và thực hiện nó. Ông không hề tranh cãi về điều đó, ông chỉ đi và làm điều đó. Cho dù ai khác suy nghĩ như thế nào, ông đi và làm điều đó. Tại sao? Ông đầy dẫy quyền phép làm cho sống động đó. Và khi đến lúc người già và qua đời, Đức Chúa Trời chỉ gởi xuống một cái thang và ông bước lên về Nhà. Ngài đã làm cho ông sống động, và cất thân thể phàm trần của ông lên trong sự cất lên. A-men. Đó là quyền năng làm cho sống động.

¹⁷⁵ Hãy nhìn Ê-li-sê, sau khi công việc của ông hoàn thành trên đất. Ông đã được rất đầy dẫy quyền phép làm cho sống động đó, ông đã lên án những người hút tóc kiểu Jackie Kennedy trong thời của ông. Ông đã nói cho mục Giê-sa-bên đó những gì ông nghĩ về bà. Ông đã bảo cho những thầy giảng và những linh mục điều gì đúng và điều gì sai, và họ không tin ông. Nhưng ông đã lên án họ những người nữ mặt mày son phấn và những điều đó, thật tội tệ. Và ông đã thật đầy dẫy quyền phép làm cho sống động đó đến nỗi không có điều gì làm tổn hại được ông. Đức Chúa Trời đã nuôi ông từ trời, đem ông ra và biệt riêng ông. Và ông thật đầy dẫy quyền phép làm cho sống lại, cho đến lúc qua đời, sông Giô-đanh đã mở ra, và ông chỉ bước đi, xe ngựa được sai xuống để đưa ông về Nhà, thật đầy dẫy quyền phép làm cho sống động. Ông trở thành một con trai chân chính, thực sự của Đức Chúa Trời. Vâng.

¹⁷⁶ Chú ý, ông có một người kế vị, tên của người ấy là Ê-li-sê. Ê-li-sê có bội phần, quyền phép làm cho sống động này. Hiểu không?

Ông có bội phần về quyền phép đó. Bây giờ, ông đã rao giảng trong khoảng tám mươi năm, hay ông khoảng tám mươi tuổi. Ông đã đau ốm và chết. Vậy thì, ông đã không phải đi về Nhà giống như Ê-li. Hiểu không? Cả hai người đều được đại diện ở đó trong Hội thánh; một số thánh đồ đi, và một số yên nghỉ. Nhưng để ý khi Ê-li được cất lên; rồi Ê-li-sê đi ngủ, trong Đức Chúa Trời, đây đây quyền phép làm cho sống lại. Hãy nhìn xem lời tiên tri của ông ngay trước khi ông chết. Hiểu không?

¹⁷⁷ Bây giờ, xin để tôi tỏ cho anh em. Tôi không quan tâm anh em chết, hay anh em hiện ở đâu, quyền phép làm cho sống động đó không bao giờ lìa khỏi. Nhiều năm sau khi ông chết, thịt của ông tan rã, những trùng da đã ăn nó. Nhưng một ngày kia, họ đang gói ghém một thi thể người chết, ném nó vào đụn xương ông, và có rất nhiều nhiều quyền phép làm cho sống lại tại đó đến nỗi thi thể ấy sống trở lại. Ha-lê-lu-gia! Đã khiến người ấy sống lại từ kẻ chết, vì quyền phép làm cho sống động trên vị thánh đó của Đức Chúa Trời, không bao giờ rời khỏi ông, ở lại ngay trên những xương đó.

¹⁷⁸ Ồ, hãy nhớ, chúng ta là thịt của Ngài, xương của xương Ngài, nếu chúng ta là Nàng Dâu của Ngài. Sự chết không gây phiền hà gì cả cho quyền phép làm cho sống lại đó. “Dù những con sâu da hủy diệt thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời.” Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Thật là một...Tôi không biết mình nói gì. Thật là một hy vọng tuyệt vời cho một người già giống như tôi, biết rằng tôi thấy kỳ kết cuộc của mình ngay bên ngoài kia ngày gần đây, khi đã năm mươi sáu tuổi.

¹⁷⁹ Kể từ khi còn bé, tôi đã đứng ở đây, cố gắng tuyên bố Điều này. Nhưng tôi biết rằng trong tôi, không có điều gì tốt, không điều gì tôi đã làm, nhưng trong tôi là quyền phép làm cho sống động đó. Nó đã làm cho tôi sống lại vào một ngày từ những việc thuộc về thế gian, khi còn là một thanh niên, đến với Sự sống Đời đời. Ồ, những điều đó đã xảy ra! Tôi đã thấy những khái tượng, những điều đã được báo trước. Ngài chưa bao giờ để điều gì sai. Tôi đã nói những thứ tiếng khác. Tôi đã nói tiên tri. Tôi đã làm những điều bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự trong tôi. Đó là quyền năng làm cho sống. Tôi biết rằng ngày nào đó...

180 Đấng Cứu Chuộc của tôi đang sống bây giờ. Và một ngày nào đó khi Ngài đến, những xương này sẽ sống lại, để đi gặp Ngài trên không trung. Anh em có thể chôn tôi trên biển, thiêu nó đi, bất kể anh em muốn làm gì. Quyền phép làm cho sống đó là Đời đời. Chà! Tôi cảm thấy một Lễ Phục Sinh ngay bây giờ. Vâng, thưa quý vị. Tôi đã giảng điều đó trong nhiều năm. Nó ở trong tôi.

181 Nó ở trong anh em. Nếu, anh em, Thánh Linh mà đã khiến Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại ngự trong những thân thể hay chết của anh em, Linh ấy làm cho anh em sống lại khỏi những việc thuộc về thế gian, chỉ đến với Lời Chúa. Nó làm cho anh em sống lại từ sự sống này đến Sự sống Đời đời. Anh em là những người đã một thời chết trong tội lỗi và sự vi phạm bây giờ đã được làm cho sống lại với nhau, để ngồi trong các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus, dự tiệc Ma-na từ Trên cao, nhìn thấy bàn tay của Đức Chúa Trời được biểu hiện, chứng minh lời hứa của ngày này.

182 “Như việc đã xảy ra trong đời Nô-ê thể nào, sự Con Người đến cũng sẽ thế ấy. Người ta đang ăn, uống, cưới, gả. Và như đã xảy ra trong thời của Lót, ngày Con người sẽ được khải thị trên đất cũng thế ấy,” không phải Con của Đức Chúa Trời, không còn nữa. “Con người,” trở lại như Sứ điệp tiên tri dành cho ngày sau rốt khi đại bàng đó sẽ tung cánh bay; không phải là sư tử; không phải là bò đực trong thời đại dâng của tế lễ. Hiểu không?

183 Mỗi lần, quyền phép tôn giáo xuất hiện để đáp ứng thách thức của quyền lực chính trị thế giới. Khi sư tử dấy lên quyền lực tôn giáo, nó đi đến quyền lực La-mã.

184 Rồi khi đến giờ dâng của lễ, bò đực phải đi, vì nó là Con Thú sinh tế cho Chúa.

185 Rồi đến những nhà cải cách qua suốt các thời đại hội thánh, đến trong gương mặt của một con người. Và những nhà cải cách đã có từ Luther, Wesley, ô, Calvin, tiếp xuống, thời đại ngũ tuần.

186 Song trong Sứ điệp cuối cùng xuất hiện, sẽ có một đại bàng bay. Đó là thì giờ đại bàng, thì giờ khải thị, Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ, Lời Chúa Đức Chúa Trời được chứng minh. Ô, hỡi các con cái, hãy bước đi trong phép báp-têm bằng Đức Thánh

Linh này. Hãy đi vào và tin Điều đó bằng cả tấm lòng, Đức Chúa Trời sẽ đầy đầy lòng anh em.

¹⁸⁷ Hãy nhìn đây bây giờ. Chúng ta tìm thấy bây giờ, hãy nhớ, “Chúng ta là thịt của thịt Ngài, và xương của xương Ngài.” Như Đức Chúa Trời đã làm sống lại những xương và thịt của Ngài từ trong phần mộ, họ không thể giấu con người có những tiềm năng. Sự chết không thể lấy người ấy đi. Chúa Jêsus phán, “Tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta. Ta sẽ làm cho người sống lại trong ngày sau rốt.” Ồ, chao ôi! Lễ Phục sinh! Ồ, chúng ta đang ở ngay trong Lễ Phục sinh. Khi Ngài sống lại, chúng ta sẽ sống lại với Ngài. Ngài đã gửi bản tín thư trở lại. Chúng ta giữ nó như là phép báp-têm bởi Đức Thánh Linh. “Ngài sống mãi mãi; hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi.” Hê-bơ-rơ 13:8 chứng minh điều đó. Ngài không hề thay đổi.

¹⁸⁸ Chức Mê-si của Ngài, những người được xúc dầu tin điều đó. Đấng Mê-si là gì? Mê-si là gì? *Mê-si* là “Đấng được xúc dầu.” Và bây giờ nếu Ngài là Đấng Mê-si, là Đấng được xúc dầu cho ngày đó, để ứng nghiệm Lời Đức Chúa Trời, là Đấng Cứu Chuộc và Đấng được xúc dầu, và Đức Chúa Trời làm sống lại thân thể đó; Nàng Dâu của Ngài là người được xúc dầu cho ngày này. Nó đã được sống lại với Ngài trong sự phục sinh, bởi vì, “Hai này là một.” A-men.

¹⁸⁹ Tôi—tôi ước gì có thể nói điều đó theo cách mình thấy. Tôi ước gì mình có học vấn để tôi có thể làm điều đó. Hiểu không? Tôi—tôi hy vọng anh em thấy điều đó. Tôi hy vọng, Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh giáng xuống tại đó và đặt điều đó trong lòng anh em, để hiểu tôi muốn nói gì.

¹⁹⁰ Sự sống lại, chúng ta bây giờ đang ở trong sự sống lại. Chúng ta đang đồng ngồi với Ngài trong sự sống lại, song chỉ những người có Sự Sống.

¹⁹¹ Không phải những người ấy không có Sự Sống. Họ sẽ không biết Điều đó. Họ sẽ không bao giờ biết Điều đó. Họ sẽ nghĩ ngay đến việc họ nhận được Đức Thánh Linh, được cứu, và sự Cất lên sẽ được thực hiện và đi qua. Phán, “Ê-li đã đến, và họ đã làm cách ấy, mà các người không biết.” Hiểu không?

¹⁹² Lưu ý. Sự chết không ngăn được quyền phép làm cho sống của Đức Chúa Trời. Chú ý. Sự chết không thể ngăn điều đó được.

¹⁹³ Anh em nói, “Ồ, mẹ tôi là một phụ nữ đầy dẫy Thánh Linh. Bố tôi, tôi chưa hề thấy người nào thật đầy dẫy quyền năng như bố tôi. Nhưng ông đã qua đời rồi, Anh Branham ạ.” Chắc chắn. Điều đó không làm chấm dứt quyền phép làm cho sống động.

¹⁹⁴ Môi-se đã có quyền phép làm cho sống động đó. Anh chị em tin điều đó không? Chưa hề có người nào giống như ông trên đất, cho đến lúc Chúa Jêsus. Bởi vì ông không chỉ thấy những khải tượng, ông đã nói chuyện mặt đối mặt với Đức Chúa Trời.

¹⁹⁵ Thậm chí một nữ tiên tri, Mi-ri-am, đã coi thường lời ông ngày nọ. Ngài phán, “Người không kính sợ Đức Chúa Trời sao? Hãy xem đây tứ của Ta, Môi-se. Không có một người nào trên thế gian giống như người, thời đại này. Chưa hề có người nào khác giống như Môi-se. Ta đã phán với Môi-se. Có điều gì người từng nói ra, mà không phải là sự thật chẳng? Hiểu không? Ta phán với Môi-se. Người không kính sợ Đức Chúa Trời sao? Đừng nói một lời nào chống lại người.” Và ngay lúc đó bà bị giáng cho bệnh phung và—và sắp chết. Sau đó, bà không sống được bao lâu nữa. Môi-se đã cầu nguyện cho bà.

¹⁹⁶ Và Môi-se đã leo lên núi, với một trăm hai mươi năm thánh chức, hay tám mươi năm thánh chức; trăm hai mươi năm sống, trèo lên núi và chết, và chôn trong thung lũng. Nhưng quyền năng làm cho sống đó vẫn ở trên ông. Khoảng tám trăm năm sau, tại đây, ông đã đứng trên Núi Biển Hình. A-men. Ông là gì? Ông được bao gồm trong sự sống lại đó. Chắc chắn, là vậy. Ông có quyền phép làm cho sống động của Đức Chúa Trời. Ông đây, đang đứng tại đây.

¹⁹⁷ Hãy nhìn Gióp, Áp-ra-ham, Y-sác, các thánh đồ trong ngày phục sinh, buổi sáng tuyệt vời mà Gióp và tất cả họ đã biết điều đó sẽ đến. Khi, ông nói, “Ta biết Đấng Cứu Chuộc của ta sống,” hàng trăm và hàng trăm năm trước Đấng Christ. Đó là, thực ra, Sách Gióp được viết trước Sáng Thế ký, họ khẳng định, là Sách cổ nhất trong Kinh Thánh.

¹⁹⁸ Và trong những thử thách của ông, và giống như chúng ta đang trải qua bây giờ. Và ngay cả, vợ của ông, người gần gũi nhất

của ông trên đất, đã nói, “Sao ông không rửa sả Đức Chúa Trời và chết đi?”

¹⁹⁹ Ông đáp, “Bà nói giống như một người đàn bà ngu muội. Chúa ban cho, Chúa cất đi, chúc tụng Danh Chúa.”

²⁰⁰ Và rồi khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng trên ông, và ông bắt đầu nói tiên tri, ông nói, “Ta biết Đấng Cứu Chuộc của ta sống, và vào những ngày sau rốt Ngài sẽ đứng trên đất này. Dù những con sâu da hủy diệt thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời.” Và ông đã sắm một chỗ để chôn mình. Ông nói, “Chúng ta sẽ mua miếng đất này.” Ông đã mua và chôn mình tại đó.

²⁰¹ Sau đó, có một người tên là Áp-ra-ham. Hội thánh đang phát triển, đi lên. Áp-ra-ham, ồ, bây giờ, ông cũng có những tiềm năng của Đức Chúa Trời, Sự sống vĩnh cửu, Đời đời, bởi vì Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông. Bây giờ để ý. Khi ông chết, hay Sa-ra chết, ông đã mua một mảnh đất ở Palestine, gần mộ Gióp, và chôn cất Sa-ra. Áp-ra-ham qua đời cũng được chôn tại đó với Sa-ra. Áp-ra-ham sanh ra—sanh ra Y-sác.

²⁰² Và Y-sác, khi ông chết, ông ngủ với Áp-ra-ham, trong cùng phần đất đó. Bây giờ, khi, Y-sác sanh Gia-cốp...

²⁰³ Gia-cốp đã qua đời, trên đường ở Ai Cập. Nhưng bấy giờ, ông là một nhà tiên tri có tiềm năng này, quyền phép làm cho sống lại này, ông nói, “Hỡi Giô-sép, đừng chôn cha dưới đây. Hãy đến đây, con trai tiên tri của ta. Hãy đặt tay con trên hông này mà Đức Chúa Trời đã làm cho tàn tật. Hãy thề với Đức Chúa Trời trên Trời con sẽ không chôn cha dưới đây.” Điều gì ở trong con người đó? Tại sao Ai Cập không tốt như bất kỳ nơi nào? Ông là một nhà tiên tri. Ông biết sự sống lại đó sẽ xảy ra ở nơi nào. Sẽ không xảy ra ở Ai Cập; sẽ xảy ra ở xứ Palestine. Nói, “Hãy đặt tay con trên hông bị tàn tật của ta, mà thề với Đức Chúa Trời mà ta đã hầu việc. Người là con trai tiên tri của ta, rằng, con sẽ không chôn xương của cha dưới đây. Hãy đem cha lên trên kia mà chôn ta.”

²⁰⁴ Giô-sép, cũng là một tiên tri, ông đã đặt tay trên hông tàn tật cha mình. Nói, “Con xin thề với Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-

sác, của Gia-cốp, con sẽ không chôn cha tại đây.” Họ đã đem ông chôn trong xứ đó. Tại sao? Tại sao?

205 Khi Giô-sép qua đời, ông nói, “Đừng chôn ta ở dưới đây. Đừng chôn ta ở dưới đây.” Tại sao? Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời có mặt ở mọi nơi, song Ngài có một kế hoạch. Giô-sép là nhà tiên tri. Ông nói, “Một ngày nào đó,” lắng nghe, lời của ông, “Chúa là Đức Chúa Trời sẽ tái- thăm-...sẽ đến thăm viếng các người, và sẽ đưa các người ra khỏi xứ này. Và khi các người đi, hãy đem theo những xương cốt của ta.”

206 Quyền phép làm cho sống đó ở trong những xương ấy. Ồ! “Nếu Thánh Linh của Ngài đã khiến Đấng Christ từ cõi chết sống lại, ngự trong anh em, Ngài cũng sẽ làm sống động những thân thể hay chết của anh em.”

207 “Đừng để hài cốt của ta tại đây. Hãy chôn chúng trên đó với những người của lời hứa.”

208 Khi Chúa Jêsus đến, ở đây, tôi có câu Kinh Thánh ở đây, Ma-thi-ơ 27:51. Khi Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại, Gióp thấy trước điều đó, ông nói, “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc của tôi vẫn sống. Những ngày cuối cùng, Ngài sẽ đứng trên trái đất này. Dầu trùng da hủy phá thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt ta sẽ thấy Đức Chúa Trời. Ta sẽ thấy Ngài.” Họ đã biết. Đó là một nhà tiên tri. Áp-ra-ham là một nhà tiên tri. Y-sác là một nhà tiên tri. Gia-cốp là một nhà tiên tri. Giô-sép là một tiên tri. Và họ đã có được sự mặc khải của Đức Chúa Trời, theo Lời của Ngài. Và vào buổi sáng Phục sinh đó, khi Đấng đó đến và cứu chuộc tất cả những ai đã tin vào Ngài, họ cũng được sống lại, theo lời Kinh Thánh.

209 Quyền phép làm cho sống đi vào trong phần mộ của Gióp, nơi thậm chí không còn một thìa bụi xương của ông. Sau hàng trăm, hàng trăm và hàng trăm năm đó, xương của ông đã bị mục nát. Nó—nó quay trở lại, và quay trở lại với các khí đốt của trái đất, và chỉ là một bụi tro nằm ở đó. Nhưng, tuy nhiên, khi quyền năng làm cho sống đó, theo Lời Đức Chúa Trời, đối với lời hứa, hàng trăm và hàng trăm, vâng, hàng ngàn năm sau, khi quyền phép làm cho sống đã được sanh ra từ phần mộ; Gióp, Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, tất cả đều ra khỏi mồ cùng với Ngài.

²¹⁰ Kinh Thánh đã nói vậy. Thánh Ma-thi-ơ, chương 27 và câu thứ 51, đã nói rằng, “Nhiều vị thánh ngủ trong bụi đất, đã sống lại và ra khỏi mồ với Ngài, khi Ngài đến vào buổi sáng Phục sinh.” Tại sao? Họ có tiềm năng đó. Họ có quyền phép làm cho sống đó, đấy, và đã từ kẻ chết sống lại, và cùng đi với Ngài trong sự sống lại. Tận hưởng sự sống lại với Ngài, bởi vì họ đầy đầy quyền năng làm cho sống đó. Họ có ấn Phục sinh đích thực đó.

“Ồ,” anh em nói, “tôi ước gì mình sống trở lại thời Cựu Ước.”

²¹¹ Hãy đợi một chút. Trong Nhất Tê-sa...Tê-sa-lô-ni-ca, chương thứ 4, câu thứ 16, tôi muốn anh em đọc câu đó. “Hỡi anh em, tôi chẳng muốn anh em không biết về những người đã ngủ, hầu cho anh em không buồn rầu, như kẻ khác không có sự trông cậy. Vì nếu chúng ta tin rằng Đức Chúa Jêsus đã chết, và sống lại ngày thứ ba,” không phải giả bộ tin, nhưng chúng ta tin điều đó, “thì Đức Chúa Trời cũng sẽ đem những kẻ ngủ trong Ngài cùng đến với Ngài.”

²¹² Các vị thánh đồ Tân Ước với quyền phép làm cho sống đó, cũng sẽ sống lại, trong sự Chúa Tái lâm; thật chắc chắn như những vị thánh thời Cựu Ước với tất cả quyền phép làm cho sống trên xương cốt họ, và những sự chuyển dịch và những quyền phép, và vân vân, mà đã cho thấy về Đức Chúa Trời. Họ là những vị tiên tri mà Lời của Đức Chúa Trời đã đến, họ đã sống lại với Ngài vào buổi sáng phục sinh đó; và với lời hứa của Đức Chúa Trời rằng mọi người ở trong Đấng Christ Jêsus cũng sẽ đến với Ngài trong sự phục sinh của Ngài, quyền phép làm cho sống động của Đức Chúa Trời trên các hài cốt.

²¹³ Không lạ gì, chúng ta đặt tay trên người bệnh. Không lạ gì, chúng ta yêu thương nhau. Chúng ta là anh em và chị em. Chúng ta không nên ghét nhau bởi vì chúng ta đã được chỉnh sửa bởi Lời Đức Chúa Trời. Chúng ta nên thương yêu nhau, và kính trọng nhau. Anh chị em biết, nếu anh chị em không làm điều đó, nó sẽ không giúp ích anh chị em.

²¹⁴ Có một người trẻ tuổi ngồi ngay tại đây, mà, ở trong nhà thờ này bây giờ. Cách đây vài năm...Người đó tin. Chàng trai ấy bị ung thư trên tai, mà không muốn nói gì về điều đó. Anh ấy đang làm việc phía trên đó tại ngôi nhà ấy. Tôi đã tham gia một chuyến

đi sẵn với anh ấy, lên đó với anh em Moseley, và Anh Dawson ở đây. Chúng tôi đi sẵn trên đó, con trai của Anh William. Và tôi tình cờ nhìn qua tai anh ấy, và tôi thấy tai anh ấy sung lên. Tôi đã nói, “Có chuyện gì vậy, Donavon, cái tai đó?”

215 Anh ấy nói, “Anh Branham, đã lâu rồi. Tôi không biết.”

216 Tôi chỉ—chỉ đặt tay mình lên chỗ đó. Có cái u lớn trên tai anh ấy. Không hề nói một lời; chỉ cầm giữ nó, và nghĩ, “Em trai tôi!” Trong một hoặc hai ngày sau đó, thậm chí không có một vết sẹo nào của nó để lại. Chính là sự tôn kính của anh ấy đối với Đức Chúa Trời của Thiên đàng, bởi quyền phép làm cho sống lại của Ngài, đã giết chết căn bệnh ung thư đó và cứu sự sống cho Donavon Weerts ở đó. Đúng thế.

217 Những điều này là gì? Hãy nhìn tại đây, dân sự tại Phoenix đây. Hãy nhìn dân sự những người mà đã tin vào điều này. Hãy nhìn dân sự những người có điều này, mà đặt tay họ lên anh em. Hãy quan sát những gì xảy ra. Đó là quyền phép làm cho sống. “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này.” Nếu họ đặt tay mình trên những người đau, quyền phép làm cho sống đó, đại bàng đến với đại bàng, điều gì đó sẽ xảy ra. Bây giờ, đại bàng với chim ó sẽ không làm việc với nhau được. Đại bàng đến với đại bàng, tung cánh bay cao lên các tầng Trời từ sân nhà kho. “Những dấu hiệu này sẽ theo những người tin,” khi cả hai đều tin.

218 Hãy xem cũng chính quyền phép làm cho sống của Đức Chúa Trời đã đại diện trong hai vị tiên tri này, Ê-li và Ê-li-sê. Hãy chú ý, cùng một từ; một người được *cất lên*, người kia *đã được cất lên*. *Được cất lên và đã được cất lên*. Hiểu không? Người đã được cất lên. Chúng ta sẽ được cất lên; cất lên với họ, gặp họ trên không trung. “Được cất lên gặp họ trên không trung.”

219 Để ý, một con chim phải có hai cánh để tự cân bằng. Đúng không? Ê-li là một cánh sự cất lên, Ê-li. Ê-li-sê là một cánh sự sống lại. Hiểu không? Cả hai người, cùng nhau, tượng trưng cho những vị thánh đồ đang sống và những vị thánh đồ còn tiếp tục.

220 Hãy nhớ, được làm cho sống động để nhìn thấu quá khứ, qua những bức màn. Thật những người này được làm sống trở lại ở đó để nhìn qua bức màn và thấy suốt thời đại này; những vị tiên tri ấy!

221 Hãy nhìn xem Phao-lô, đã nói trong những ngày sau rốt những người này sẽ như thế nào, hành động và tự xưng họ là những Cơ-đốc nhân. Ông là một đấng tiên tri, đầy dẫy quyền phép làm cho sống, đã thấy trước nó ứng nghiệm. Chúng ta tin điều đó. Phải không? Ông đã nhận được quyền phép làm cho sống lại.

222 Hãy nhìn xem quyền phép làm cho sống hôm nay, nói trước những sự việc, mà không có một sự kiện nào bị bỏ qua. Không một lần nào nó sai trật. Quyền phép làm cho sống; không phải quyền phép của con người; quyền phép của Đức Chúa Trời. Quyền năng, chứng thư của Lễ Phục sinh, Chúa Jêsus phục sinh đã gọi lại bản chứng thư, để bảo đảm cho chúng ta rằng chúng ta đã được làm cho sống lại với Ngài rồi.

223 Để ý. Anh em còn nhớ quyển sách nhỏ không, những Thương Gia ở đây, *Nhìn Xuyên Qua Bức Màn Thời Gian*? Tôi bắt đầu già đi, biết rằng ngày của mình đang ngắn lại. Tôi trở nên thực sự...

224 Tôi nghe lại bài hát quen thuộc đó mà quý bà đã hát cách đây một lát. Tôi đã lưu lại nó cho đến nay được mười tám, hai mươi năm rồi. *Con Muốn Trò Chuyện Về Điều Đó, Chúa Ôi*. Và đi ra đó và cầu nguyện, rồi quyền năng sống động đến. Tôi được an nghỉ. Tôi nhìn lên Đó. Tôi nói, “Hãy nhìn nơi xa kia.”

225 Tôi nhớ buổi sáng hôm ấy, được cất lên trong quá khứ. Và vợ tôi, ngồi ở đó, nằm cùng giường với tôi vào sáng hôm đó. Tôi thức dậy, và ngược lên. Còn nàng ở đấy, đang ngủ. Tôi bảo, “Nếu định làm điều gì đó cho Chúa, mình nên nhanh lên. Mình đã đi qua tuổi năm mươi rồi.” Lúc ấy Đức Thánh Linh đã cất tôi đi, và tôi nhìn qua Đó. Tôi đã thấy những thánh đồ đó, cũng chắc chắn như tôi đang đứng tại đây bên chiếc bàn này, với Sách thiêng liêng này được đặt ở đây, và một mục sư của Phúc Âm.

226 Có bao giờ tôi giảng cho anh em điều gì trong Danh Chúa mà không xảy ra? Nếu có, tôi muốn anh em bảo cho tôi biết về điều đó. Mỗi lần, nó đã diễn ra một cách hoàn hảo, tại bục giảng phải không? Mỗi lần, đã xảy ra giống như Ngài đã phán không? Đây là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

227 Tôi đã đứng đó, nhìn qua thời gian đó. Tôi đã thấy hàng vạn lần, hàng vạn lần, nam nữ thanh niên, chạy tới, vòng tay ôm

lấy tôi, la lớn tiếng. Tôi nhìn ngay lại và thấy chính mình đang nằm trên giường. “Ôi Chúa, xin cho con nhìn xuyên qua bức màn thời gian.”

228 Đó là gì? Chính là quyền năng sống động sẽ cất chúng ta đi. Quyền phép làm cho sống vĩ đại ấy. Quyền phép làm cho sống động đến trong những ngày sau rốt này.

229 Vì đó mà tôi đang có mặt tại Arizona, ngay bây giờ. Có rất nhiều người đang ngồi ngay tại đây, đã đứng ngay tại Phoenix, và đã nghe tôi nói cho anh em từ chính bục giảng này, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Bao nhiêu anh em còn nhớ điều đó? “Bây giờ hãy đi. Điều gì đó sắp xảy ra.”

230 Tôi đã thấy bảy Thiên sứ đến. Tạp chí *Life* đã chẳng đăng tải đó sao, như một màn sương mù trôi lơ lửng qua đây, cao hai mươi bảy dặm, và bề ngang ba mươi dặm? Chẳng phải Fred Sothmann, những người khác, Gene Norman, họ, đang ngồi phía sau đó? Đã đứng ngay tại đó khi bảy Thiên sứ xuất hiện ngay trên đồi. Nó làm rung chuyển những ngọn đồi, hàng dặm xung quanh, như thế. Có bảy Thiên sứ đứng đó. Và ném một thanh kiếm vào tay tôi, nói, “Hãy về nhà và mở Bảy Ấn được ban cho này.” Và chúng đây này, sự mầu nhiệm thật của hôn nhân và ly dị, và dòng giống con rắn, và tất cả những điều này mà đã được tranh cãi. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

231 Đó là gì? Quyền phép làm cho sống đã đến với Hội Thánh, làm cho Nó sẵn sàng, thời đại mà chúng ta đang đến gần. Quyền phép làm cho sống lại!

Ôi Đức Chúa Trời, xin giúp chúng con nhận lãnh Nó. Xin giúp chúng con tin Nó.

232 Thấy đó, chỉ tùy thuộc vào thái độ anh em có đối với Nó, dẫu rằng Nó có đem lại điều gì tốt đẹp cho anh em, hay không. Hiếu không? Anh em phải tin Điều đó. Anh em không tin Nó, Nó sẽ không đem đến cho anh em một chút tốt đẹp nào.

233 Sa-mu-ên tuổi đã cao đứng trước dân sự đó, và hỏi, “Ta đã bao giờ nói với các người điều nào trong Danh Đức Giê-hô-va mà không xảy ra chẳng? Ta đã bao giờ cầu xin bạn cho tiền của các người, để sống?”

“Không, nhưng chúng tôi muốn có một vị vua, dù thế nào đi nữa.”

²³⁴ Đó là cách giáo hội ngày hôm nay hiện có. Họ muốn những ý riêng của họ. Họ không để ý một chút nào đến anh em. Họ đi loanh quanh.Ồ, họ đi chỉ tỏ cho thấy, quyền phép làm cho sống động không có tại đây.

²³⁵ “Ồ,” anh em bảo, “Ồ, tôi nói tiếng lạ. Tôi nhảy và tôi đã kêu lớn tiếng.” Tất cả đều tốt thôi.

²³⁶ Nhưng nếu quyền phép làm cho sống không có tại đó, anh em sẽ nhận biết. Giống như chim ưng nhỏ; đó là ma-na của nó. Đó là Lời. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đó là điều Đức Chúa Trời đã hứa. Đó là những gì đã được báo trước. Đó hoàn toàn là những gì đã xảy ra. Chúng ta vượt ra ngoài bóng dáng ngờ vực nào, một cách tiềm tàng trong sự sống lại ngay bây giờ, các thánh đồ đã sẵn sàng để được cất lên trên không trung.

²³⁷ Vì thế, Chúa Jêsus, thật đầy dẫy quyền phép làm cho sống động này, đã phán, “Nếu các người có thể hủy phá đền thờ này; mà các người nghĩ, đã mất bốn mươi năm, để xây dựng; Ta sẽ dựng nó lại trong ba ngày.”

²³⁸ Tại sao? Tại sao Chúa Jêsus có thể phán điều đó? Tôi muốn hỏi anh em. Tại sao Chúa Jêsus có thể phán một điều giống như thế? Ngài biết Ngài là Đấng Đó. A-men. Tôi ước gì mình có thể làm cây trượng đó. Ngài biết Ngài là Ai. Ông biết rằng, mọi Lời, Đức Chúa Trời đã viết trong đó của Ngài, Ngài đã ứng nghiệm. Ngài đã biết Ngài là Đấng mà Đa-vít đã nói đến.

²³⁹ Anh em có biết mình là những người mà Kinh Thánh nói về không? Anh em có biết địa vị của anh em trong Đấng Christ không? Nếu anh em ở trong Đấng Christ, anh em là một tạo vật mới. Anh em có biết Lời này giống như đang sống mỗi ngày, với anh em không?Ồ, chắc chắn. Nó là của anh em. Anh em là một đại bàng. Đó là Thức ăn của anh em.

²⁴⁰ Ngài đã biết rằng, bởi quyền phép của Đức Chúa Trời, Ngài sẽ làm điều đó, bởi vì điều đó đã được nói tiên tri Ngài sẽ làm điều đó. Đó là lý do Ngài đã không sợ để nói, “Hãy phá đền thờ này đi. Trong ba ngày Ta sẽ dựng nó lại, bởi vì Đa-vít đã nói, ‘Ta

sẽ không để linh hồn Người trong âm phủ, Ta cũng không để cho Đấng Thánh của Ta thấy sự hư nát.” Ngài đã biết không một tế bào nào trong thân thể Ngài sẽ bị hư nát. Và nó bị thối rửa trong bảy mươi hai giờ. Ngài phán, “Hãy phá đền thờ này đi. Ta sẽ xây nó lại, trong ba ngày.” Vì sao? Ngài thật đầy dẫy quyền phép làm cho sống lại đó mà đã làm sống động mọi Lời. Ông đã nhìn trở lại và thấy mọi Lời Đức Chúa Trời chép về Ngài, và đấng tiên tri đã nói Ngài đã làm cho ứng nghiệm. Ông cũng biết điều đó sẽ được ứng nghiệm.

²⁴¹ Vậy thì, mỗi Lời mà Đức Chúa Trời đã phán, linh của anh em nói “a-men” đối với Nó, Nó đã được ứng nghiệm trong đời sống của anh em, như một tín đồ không?

²⁴² Anh em có giữ lại điều gì đó, nói, “Ồ, giáo hội của chúng tôi giảng dạy khác mà”? Thế thì hãy cẩn thận, hỡi điều hâu.

²⁴³ Hãy lưu ý. Những chim ưng tin. Không có thắc mắc nào, đối với họ. Họ tin Điều đó. Để ý.

²⁴⁴ Bây giờ, Ngài biết điều đó sẽ xảy ra bởi vì Lời đã nói Nó là như vậy. Và mọi Lời được chép về Ngài phải được ứng nghiệm. Ngài đã biết rằng Điều đó được viết bằng quyền phép của Đức Chúa Trời, bởi những tiên tri thánh mà đã nói tiên tri rằng Ngài sẽ làm vậy.

²⁴⁵ Và lời tiên tri không bao giờ sai. Nó không thể sai. Lời Đức Chúa Trời không thể sai. Và nó được viết trong...bởi Thánh Linh mà...Và bây giờ, cũng là Thánh Linh đã khiến Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại, nếu Linh ấy ngự trong bản thể anh em, thân thể của anh em, Linh ấy cũng sẽ làm sống lại thân thể phàm trần của anh em. Rồi, dầu bắn nó, đốt cháy nó, làm bất kỳ điều gì anh em muốn, làm trò cười, phá đổ nó, chối bỏ nó, làm điều gì anh em muốn. Đức Chúa Trời sẽ làm cho nó sống lại, vì Ngài phán Ngài sẽ làm. Và mỗi vị thánh của Đức Chúa Trời có lời hứa ấy ở trong mình, biết rằng đó là Lẽ thật. Vì vậy, đừng sợ, thưa anh em, chúng ta đã ở trong Lẽ Phục sinh.

²⁴⁶ Bây giờ, hãy nhìn sự biến hình ngay trước khi chúng ta kết thúc. Biến hình, sự biến hình, tất cả chúng ta được đại diện tại đó trong sự biến hình. Hãy nhìn những gì chúng ta đang thấy hôm nay. Chú ý chỉ điều mà chúng ta đang thấy ngày nay, quyền phép

làm cho sống lại của Đức Chúa Trời. Tất cả chúng ta đã có mặt tại đó. Có những thánh đồ đã chết, đại diện trong Môi-se; có sự sống lại; và Đức Chúa Jêsus Christ được vinh hiển. Ê-li-sê...Môi-se, Ê-li, và Chúa Jêsus, tất cả đang đứng trên ngọn núi; những vị thánh đã qua đời, những vị thánh được cất lên; và Chúa Jêsus đã được vinh hiển.Ồ, chao ôi!

²⁴⁷Ồ, anh em nói...Tôi nghe một anh chàng nói. Họ sẽ nói, “Dân sự các anh, ồ, nếu các anh có loại quyền phép này, anh nên đi ra và bảo cho người ta điều mà anh có thể làm.” Một Cơ-đốc nhân thực sự, còn lâu mới nói một điều như thế. Hiểu không? Chắc chắn, chúng ta không tuyên bố chúng ta không có quyền phép. Để...

²⁴⁸Song chúng ta làm một điều. Khi họ nhìn chung quanh, với hết thấy quyền phép này ở trên họ, “Họ chỉ nhìn thấy Chúa Jêsus.” Và một tín đồ chân chính, thực sự không quan tâm đến việc anh ta đang ủng hộ một giáo phái hay không biết gì về nó. Người đó chỉ muốn một điều, cho anh em thấy Đấng Christ được làm cho vinh hiển đó, tạo nên bất cứ sự khác biệt nào. Một kinh nghiệm Núi Biển Hình thực sự, có thật chỉ làm vinh hiển Đức Chúa Jêsus Christ. Nó không tôn vinh Môi-se, không tôn vinh Ê-li, không tôn vinh chính họ, không tôn vinh điều gì khác, nhưng họ đã thấy Đấng Christ được tôn vinh. Và bất kỳ tín đồ chân chính nào, đó là điều trong lòng họ, để làm vinh hiển Chúa Jêsus Christ. Đó là những gì người ấy đang cố gắng làm cho mọi người thấy.

²⁴⁹Đừng nói, “Vâng, nếu bạn đến tham gia nhóm của chúng tôi, nếu bạn đến hãy làm *điều này* hoặc làm *điều kia*.” Ô, đừng làm thế. Đừng làm thế.

²⁵⁰Hãy thấy Lời của Đức Chúa Trời, tức là Đấng Christ, được tán dương; và làm trọn lời hứa của thời đại này, trong thời giờ sống lại vĩ đại này. Chú ý. Và điều đó đem lại cho họ niềm vui đó, biết rằng chúng ta được ở với Ngài, thịt của thịt Ngài, và xương của xương Ngài. Thật là một niềm vui tuyệt vời! Đó là điều duy nhất một tín đồ chân thật quan tâm về.

²⁵¹Họ không quan tâm về giáo phái. Họ không quan tâm về một tổ chức. Họ không quan tâm đến những gì những người phụ nữ khác nghĩ. Họ không quan tâm. Chắc chắn không. Họ sẽ không

làm những điều này mà...những người nữ khác làm. Họ...Những người nam này sẽ không làm những điều người khác làm. Họ sẽ không bám theo và làm quen với một tổ chức nào đó, để giữ cho mình khỏi bị loại ra, và sợ rằng họ sẽ không có vé ăn. Họ không quan tâm về những thứ đó. Nó không có ý nghĩa gì với họ.

²⁵² Chỉ có một niềm ước ao duy nhất trong lòng, đó là, Chúa Jêsus Christ được làm cho vinh hiển. Phấn hạnh của họ phải ở cùng Đức Chúa Trời. Nó phải tuyệt đối, không điều gì khác ngoài sự vinh hiển của Chúa Jêsus Christ. Và Chúa Jêsus là gì? Là Lời. Đúng không? Bây giờ, lưu ý, và thấy phương pháp được chứng thực giống như vậy của Ngài, chứng minh sự sống lại của Ngài. Bây giờ đó là điều gì? Thấy đời sống của anh em, bởi Lời được hứa của Ngài mà Ngài đã phán, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” chứng minh rằng Ngài vẫn đang sống.

²⁵³ Tôi không quan tâm nếu mọi cánh cửa trong nước có đóng lại với tôi hay không. Mà, tôi thì...Như tôi đã nói, tôi đã năm mươi sáu tuổi, ngày nọ. Tôi có thể bị bắt đi. Tôi đang vào tuổi bị đau tim. Tôi đang ở độ tuổi này và mọi thứ khác. Chà, có gì khác biệt? Không có gì quan trọng đối với tôi khi tôi còn trẻ. Nó không có gì quan trọng bây giờ, số của tôi được gọi vào giờ nào, và thẻ của tôi được lấy ra khỏi giá. Tôi không quan tâm người ta có từng biết tôi có sống trên đất hay không. Nó không quan trọng đối với tôi. Họ không phải dựng nên những tượng đài lớn và những tòa nhà lớn để nói rằng tôi đã ở đây trên đất.

²⁵⁴ Chỉ một điều tôi muốn hết thảy họ biết, biết rằng “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Và trong lòng tôi nắm giữ bằng khoán nhà đất của Ngài. Và tôi biết rằng ngày nào đó...Mặc dầu, tôi có thể bị chết đuối trên biển. Tôi có thể bị giết ở Châu Phi. Không biết điều gì sẽ xảy ra với tôi. Nhưng có một điều tôi biết, tôi nắm giữ bản chứng thư. Ha-lê-lu-gia! Mọi cánh cửa đều có thể đóng lại. Điều đó không có gì quan trọng đối với tôi. Tôi không đang cố gắng làm vinh hiển người nào đó hoặc tổ chức nào đó, hay chính mình, hoặc nhóm nào, hay điều gì khác. Tôi muốn dân sự thấy Chúa Jêsus Christ được sống lại từ cõi chết, và Thánh Linh của Ngài đang sống. “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

255 Không lạ gì, Chúa Jêsus đã phán, “Đừng sợ. Ta là Đấng đã chết, song Ta còn sống mãi mãi.”

256 “Vì bây giờ chúng ta được cứu chuộc bởi Ngài, và được sống lại với Ngài, và bây giờ (không phải sẽ là) đang ngồi trong các nơi trên Trời trong Ngài.” Bây giờ, khi chúng ta có Thánh Linh này trong mình, bản chứng thư, cho thấy rằng tất cả những nghi ngờ đã được loại bỏ. Điều gì? Đấng Christ đang sống. Không phải *tôi* sống nữa; không phải *tôi*. “Đấng Christ sống trong tôi.” Không phải *anh chị em* sống, nhưng Đấng Christ sống trong anh chị em; bởi vì Lời hằng sống của Ngài sống trong anh chị em, cho thấy rằng tất cả những bản kê khai của tất cả những người Giám Lý, và Báp-tít, và các ý tưởng Ngũ tuần, mọi thứ khác, đã bị loại bỏ. Và Chúa Jêsus Christ...

257 Giống như trên Núi Biển Hình, tất cả các tiên tri và mọi điều khác được hoàn tất. Tất cả Thời đại của Luther, Giám Lý, Trưởng Lão, họ đều ổn, nhưng, “Đây là Con yêu dấu của Ta. Hãy nghe Người,” Lời cho thời đại này, thời đại của những Ấn chứng. Khi, tất cả những điều mâu nhiệm nơi xa kia, mà đã được che giấu suốt những năm này, và chúng thì...Kim tự tháp thời gian vĩ đại đó đã được cắt, ở vầng đá đỉnh, được mài bén để Ngôi sao của Đa-vít sẽ ngự vào trong chỗ của Nó. Và Hội Thánh vĩ đại của Đức Chúa Trời hằng sống sẽ được đẩy lên giống như những cánh đại bàng, được đem qua bên kia vào Miền Vinh hiển. Vâng.

258 Bây giờ, bây giờ, trong thân thể chúng ta: với việc nói những thứ tiếng mới; với việc nói tiên tri, và thấy trước; đặt tay trên những người đau, và họ được bình phục; thể gian và tất cả những thứ thuộc về thể gian, đã chết. Chúng ta đã vượt qua từ sự chết đến Sự sống, và bây giờ chúng ta nắm giữ quyền phép. Ha-lê-lu-gia!

Vào buổi sáng phục sinh đó,
 Khi các ấn của sự chết bị phá vỡ,
 Chúng ta sẽ sống lại, (Ha-lê-lu-gia!) chúng ta sẽ
 sống lại. (A-men!)

259 Không có đủ ma quỷ trong âm phủ ngăn cản chúng ta làm điều đó. Chúng ta đã được Đức Chúa Trời định trước cho thì giờ này. Lời Đức Chúa Trời bày tỏ chính Mình ngay qua chúng ta. Và

chúng ta đang sống trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, bởi Lời hứa của Đức Chúa Trời. Không có đủ ma quỷ trong âm phủ có thể ngăn cản tôi sống lại. Không có cánh cửa nào nó có thể đóng lại trước mặt tôi vào buổi sáng đó. Các ấn đã bị phá vỡ. Ha-lê-lu-gia!

²⁶⁰ Tôi được tự do. Tôi là chim ưng. Tôi không còn ở trong lồng nữa, nhưng tôi tự do. Tôi đã sống lại từ kẻ chết, vào trong Sự Sống mới của Chúa Jêsus Christ. Không chỉ tôi, mà tất cả mọi người đàn ông, phụ nữ, chàng trai hay cô gái đang ngồi ở đây, đều được đầy đầy trong Thánh Linh đó của Đức Chúa Trời, là một tạo vật mới trong Đấng Christ. Và bạn là một chim ưng.

²⁶¹ Chúng ta đang sống, hôm nay, và tận hưởng sự phục sinh mãi mãi. Bởi vì Ngài sống, chúng ta cũng sẽ sống. Và Ngài đang sống trong chúng ta, làm cho chúng ta sống động. Và Thánh Linh đã khiến Ngài sống lại từ kẻ chết, đang ở trong con người chúng ta, sẽ làm cho sống lại thân xác phàm trần chúng ta, tại Lễ Phục sinh Đời đời vĩ đại đó. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!

²⁶² Ồ, hãy lấy đi thế gian, lấy bất cứ điều gì anh em muốn, song hãy cho tôi Chúa Jêsus. A-men. Tôi yêu Ngài. Ngài là tất cả thế giới, đối với tôi.

²⁶³ Và bởi vì anh em là một phần của Ngài, tôi là một phần của anh em, và anh em là một phần của tôi, và anh em là một phần của tôi. Và, cùng nhau, chúng ta là một phần của Ngài.

²⁶⁴ Ồ, hỡi người Cơ-đốc, thật chúng ta có một cơ hội thật tuyệt vời! Chúng ta có những cơ hội mà Thánh Phao-lô chưa hề mơ đến. Chúng ta có những cơ hội mà Hê-nóc và Ê-li-sa-bét, và tất cả họ chưa từng có. Những cơ hội mà chúng ta có bây giờ!

²⁶⁵ Và có một con chiên nhỏ nơi nào đó nơi xa kia, và Ngài sẽ không thỏa lòng cho đến lúc con đó vào trong chuồng. Bởi sự vùa giúp của Đức Chúa Trời, và bởi khả tượng, và CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, tôi đang trở lại bên kia biển. Con chiên nhỏ bé cuối cùng đó thậm chí có lẽ là một con chiên ghê ở dưới đó, vì theo như tôi biết, nơi mà họ thậm chí không nghĩ họ có được một linh hồn. Nhưng Đức Chúa Trời biết khác hẳn. Tôi sẽ tìm kiếm cho đến ngày cuối cùng của đời tôi, để tìm con chiên đó, dẫu nó ở nơi nào.

²⁶⁶ Tôi hy vọng tôi chưa bao giờ xúc phạm bất kỳ anh em nào của mình khi nói những điều nghiêm khắc này. Tôi...Không phải như tôi không muốn anh em đi nhà thờ. Chắc chắn, tôi muốn anh em đi nhà thờ. Anh em đi nhà thờ bất cứ nơi nào anh em đi. Song chỉ đừng để điều đó là niềm hy vọng của anh em, nói, “Ồ, tôi thuộc *điều này*, hay tôi thuộc *điều kia*.”Ồ, thưa anh, chị em, hãy thuộc về Đấng Christ. Đi nhà thờ, nhưng thuộc về Đấng Christ. A-men.

²⁶⁷ Hãy để cho—hãy để sức sống tiềm tàng đó, nếu điều ấy không ở trong anh em, làm cho anh em sống động ngay bây giờ với Sự Sống. Anh em sẽ nhận Nó bây giờ không?

²⁶⁸ Căn phòng này đầy đầy Nó. Tôi cảm thấy Quyền phép đó trên khắp người tôi. Tôi biết Nó ở đây, quyền năng của Đức Chúa Trời, Đấng trông thấy vĩ đại của những khái tượng, Đấng Bảo Trữ vĩ đại có thể nói cho biết những điều không bao giờ sai, Đấng vĩ đại có thể nói mà không một ai có thể nói đó là “không,” một Người có thể mở và không ai có thể đóng lại. Ngài là Đấng đã chết mà bây giờ vẫn sống, và sống động, hôm nay, ở đây tại Pheonix, bước đi giữa những bông hoa mới nở.

²⁶⁹ Không lạ gì, vào buổi sáng Phục sinh đó những giọt sương nhỏ đang nằm trên mỗi cánh hoa huệ và mọi hoa hồng. Vì sao? Nó biết mình được mang lên qua đất, và nơi nào đó có một bông hoa Đời đời đang nở ra. Nó sẽ diễn ra vào một ngày nào đó. Đúng thế.

²⁷⁰ Thảo nào, những giọt nước mắt vui mừng có thể chảy dài trên má chúng ta. Thảo nào lòng của chúng ta rung động và khi chúng ta có thể cảm nhận quyền năng biến đổi giống như vậy đó đi vào trong những đời sống của mình và đầy đầy chúng ta, thậm chí cho chúng ta nói một thứ tiếng đến từ Trời.

²⁷¹ Chúng ta được làm cho sống lại vào trong sự Hiện diện của Ngài ở đó, nói tiên tri, thấy trước, báo trước, và mọi thứ phù hợp với Lời một cách hoàn hảo. Nếu đó là sự nói tiên tri nghịch lại với Điều đó, thì đừng tin. Song nếu đó hợp với Lời, Nó đã được phán rồi, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

²⁷² “Đừng sợ. Ta là Đấng đã chết, và còn sống mãi mãi.” Đó làẤn Phục sinh của Đức Chúa Trời đóng ấn mỗi mẫu tự của Lời

này vào trong lòng anh em. Ấm là gì? “Anh em là những thư tín được viết, được đọc bởi hết thảy mọi người.” Anh em biết điều đó. Nhưng khi Đức Chúa Trời đã tuyên bố anh em, Ngài đã đóng ấn anh em bằng ấn Phục sinh, rằng anh chị em đã sống lại với Đấng Christ, và anh chị em là một tạo vật mới.

273 Nếu anh em chưa được đóng ấn sáng nay, hãy làm như vậy trong khi chúng ta cúi đầu xuống.

274 [Một người anh bắt đầu nói tiếng lạ. Bằng trống—Bt.]...Chúa. Anh chị em nghe điều đó không?

275 Hãy suy nghĩ ngay bây giờ, anh em cúi đầu xuống. Rô-ma 8:11 “Nếu Thánh Linh đó đã khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại ở trong anh em, Linh đó cũng sẽ làm sống động những thân thể hay chết của anh em.”

276 Chúng ta có thể mong đợi điều gì, hỏi mọi người? Còn lại gì? Hãy nhìn Formosa và cả thế giới. Và các hỏa tiễn nguyên tử và mọi thứ khác chỉ sẵn sàng để giáng đòn trên thế giới, và chỉ lo lắng bất an, và hoảng sợ, và la hét. Và những người bắt chước bộ phim này, ở ngoài kia, chỉ kể đủ thứ chuyện cười, giống như một cậu bé đi qua nghĩa địa, huýt sáo vào ban đêm, cố gắng làm cho mọi người tin rằng mọi thứ đều ổn. Anh chị em đừng để bị lừa dối. Sự Tái lâm của Chúa đang gần kề.

277 Anh em để ý, ngày nọ, một người đánh cá đến và nói với tôi, khi đang ngồi xuống trong vịnh đằng xa kia, rằng có một địa điểm lờm chờm hay điều gì khác ở dưới đó. Và làm thế nào, điều đó, kéo dài trước khi cơn động đất làm rung chuyển ở Hy Lạp, tất cả những con cá thường kiếm ăn vào khoảng thời gian buổi sáng đó, chúng đã không ăn. Chuyện gì vậy? Chúng không ở trên mặt nước. Lần thứ hai hiện tượng đó xảy ra, cũng xảy ra giống như vậy. Anh ấy biết ngay lúc ấy điều gì đó sắp xảy ra,. Những con cá chúng không ăn vào lúc đó.

278 Và tất cả những con mòng biển và những thứ ăn cá, chúng đều bỏ ăn. Vào sáng sớm đó, đó là lúc chúng ăn. Chúng chỉ đậu trên bờ, tránh ra khỏi những vách đá và các thứ. Bởi vì, chỉ trong vài phút, rêu biển bắt đầu sôi lên khỏi mặt đất, ra khỏi đáy biển. Hiểu không? Loài cá chúng biết điều đó trước khi nó xảy ra.

279 Khi đến Ấn Độ, tôi đã đọc bài báo, nói, “Cơn động đất phải chấm dứt.” Trong nhiều ngày, những con chim nhỏ sẽ không trở về tổ của chúng trong các tảng đá. Gia súc sẽ không đứng quanh những nơi trú ẩn dưới...trong bóng râm, trong cái nóng của ban ngày. Những con chiên đứng ngay ra giữa cánh đồng, tựa vào nhau. Chúng sẽ không đi lên xung quanh những tảng đá, hai hoặc ba ngày trước khi trận động đất xảy ra.

280 Tại sao? Chúng biết điều đó. Chúng biết điều gì đó sẽ xảy ra. Những con chim đó biết điều gì đó sẽ xảy ra. Những con mòng biển đó biết điều gì đó sẽ xảy ra. Những con cá đó biết điều gì đó sẽ xảy ra. Chính Đức Chúa Trời đã dẫn những con vật đó vào trong tàu.

281 Hỡi dân sự được đầy đầy Thánh Linh, anh em không thấy, điều gì đó sắp xảy ra sao? Đừng tìm kiếm *điều gì đó* vĩ đại phổ biến lan tràn; không có gì ngoài sự Đến của Chúa Jêsus. Hãy nhớ, chỉ nhớ những Lời và lời hứa của Chúa.

282 Anh em không vào ngay sao? Tránh xa chúng khỏi những bức tường lớn. Bây giờ sự sống lại gần trong tầm tay. Nếu có người nào đó tại đây, không biết rằng họ sẽ đi vào trong sự sống lại đó, thì không chắc chắn rằng họ có quyền phép sống lại đang đặt trong họ!

283 Dầu sâu da có phá hủy nó, dầu bom nguyên tử nổ ngay giữa vòng anh em, nó sẽ không bao giờ hủy phá quyền phép làm cho sống, sự sống lại đó. Không, không. Thừa chị em, anh em, tên quý báu của anh chị em được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con ở bên kia. Không một ai có thể xóa đi. Không có đủ những hợp chất tẩy trên thế giới, để xóa tên anh chị em khỏi Sách Đó mà Huyết Ngài đã mua nó.

284 Nếu anh chị em không chắc chắn về điều đó, sao không—không nắm lấy cơ hội về điều đó bây giờ. Hiểu không? Anh chị em có thể lấy cơ hội chạy qua một công sự phòng thủ ở đâu đó và không bị giết chết, song anh em sẽ không chạy qua công sự này. Không, không. Anh em sẽ không đến được nó. Anh em sẽ không phải làm vậy. Bây giờ đèn đỏ đang bật sáng. Hãy vượt qua, vượt qua những ý riêng của mình, bỏ qua những việc của thế gian.

285 Hãy đến. Chúng ta hãy được sống lại cùng nhau trong thì giờ Phục sinh vĩ đại này, lễ kỷ niệm Phục sinh vĩ đại này. Anh chị em có thể cử hành lễ đó trong lòng mình tuần này không? Nếu không thể, mời anh chị em cứ đưa tay lên với Chúa?

286 Nói, “Lạy Chúa, con không chắc chắn về điều đó. Con không biết con có thể làm được tất cả những điều đó hay không. Ngài sẽ giúp con không? Lạy Chúa, con đang đưa tay lên Ngài. Xin giúp con.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh. Điều đó tốt. “Con—con—con muốn có Ngài, Chúa ôi. Xin giúp con. Con—con muốn—con muốn được sống lại. Con—con muốn được. Con muốn có những tiềm năng ngay bây giờ. Con muốn biết điều đó là đúng. Con muốn biết điều đó đúng, Chúa ôi. Con biết, không thể không phạm lỗi...” Anh em không muốn phạm lỗi làm nào. Nó sẽ không...điều đó sẽ quá trễ. Bây giờ là thì thuận tiện. Chao ôi! Bây giờ là ngày ấy. Đừng chờ đợi.

287 Cách đây không lâu, tôi đang giảng. Có một ông cụ da màu đến đó ở phía sau tòa nhà, gặp tôi. Ông nói, “Thưa Mục sư đáng kính, tôi muốn nói với ông. Tôi nói ông đúng.” Ông ấy nói, “Tôi đã nói chuyện với Chúa, cách đây đã lâu, tôi muốn có tấm vé của tôi trong tay tôi vào buổi sáng đó. Tôi muốn biết rằng nó được đánh dấu là đúng.” Nói, “Sẽ gặp nhiều điều rắc rối trên dòng sông đó.” Ông ấy nói, “Tôi—tôi—tôi đang đi xuống, dòng sông đó.” Ông ấy nói, “Tôi—Tôi không muốn có rắc rối ở đó. Tôi muốn giải quyết tất cả ngay tại đây.” Đúng thế.

288 Anh em có thị thực chưa? Nếu anh em chưa có thị thực...Anh chị em có thể có hộ chiếu, song, nếu anh không có thị thực, anh em không thể vào Xứ đó. Anh chị em biết điều đó. Anh em có mọi thứ sẵn sàng chưa? Nếu chưa, ngay bây giờ là lúc để làm điều đó.

289 Đừng sợ, nếu bạn có một chút sợ hãi. Bây giờ, có thể có khoảng một trăm bàn tay đã giơ lên ở đây. Vậy nếu anh chị em hơi sợ, bây giờ chúng ta hãy giải quyết đi.

290 Bây giờ, tôi biết chúng ta có những cách khác nhau. Một số người nói, “Hãy đi lên, để tôi bắt tay anh.” Người khác nói, “Hãy đi lên, quỳ tại bàn thờ.” Vậy thì, chúng đều tốt đẹp. Tôi không có

một lời nào để nói chống lại nó, chút nào, không điều gì, bất cứ điều gì họ sẽ nói.

²⁹¹ Song cho phép tôi nói với các bạn cách của tôi. “Như nhiều người đã tin, như nhiều...” Đi đến bàn thờ sẽ không làm cho anh chị em tin. Bắt tay với mục sư sẽ không làm cho anh em tin. Song nếu anh em được Đức Chúa Trời kêu gọi, anh em là một đại bàng, từ đầu, chỉ tiếng kêu lớn nói với anh em. Bạn sẽ tin. Nếu bạn thực sự tin vào điều đó, tôi sẽ cầu nguyện với bạn.

²⁹² Bạn có thể tưởng tượng con đại bàng nhỏ đó sẽ ở lại chuồng trại đó lâu hơn không? Không, không. Ừ-m. Không. Đừng ở đây lâu hơn nữa, bạn ạ. Chúng ta hãy—chúng ta hãy cất lên bây giờ. Ân điển của Chúa ở đây để làm điều đó.

²⁹³ Lạy Cha Thiên Thượng, chúng con nhận ra rằng sắp tới giờ kết thúc. Bây giờ chúng con không còn quá lâu để có mặt ở đây. Không phải bằng tuổi của chúng con, nhưng vào thời điểm đó. Chúng con tin rằng có rất nhiều người trẻ đang sống ở đây, sẽ sống khi điều này xảy ra. Nó có thể xảy ra ngày hôm nay. Chúng con không biết phút hoặc giờ. Nhưng, lạy Chúa, Ngài đã nói với chúng con rằng, “Khi các người thấy những điều này đang diễn ra,” và chúng đã diễn ra trong một thời gian dài.

²⁹⁴ Theo các nhà khoa học, chúng con biết mình đang vượt qua một chặng đường dài. Cách đây sáu, bảy năm, chúng con đã ở ba phút đến nửa đêm. Chúng con không biết còn bao lâu nữa, đang kêu tích tắc, nhưng chúng con biết mình đang ở ngay đó.

²⁹⁵ Ôi Đức Chúa Trời, để có được sự bảo đảm đó: để thấy rằng tim của chúng con đập chính xác theo mọi lời hứa của Đức Chúa Trời với tiếng “amen,” để thấy rằng Chính Thánh Linh, mà đã đến trong chúng con, làm sống lại bản thể của chúng con.

²⁹⁶ Chúa ơi, hãy cho các anh em đồng lao của con thấy điều đó, sáng nay. Xin cho những anh em của con thấy điều đó, rằng Thánh Linh đó đi vào và làm cho sống động Lời. Xin để những chị em của con thấy điều giống như vậy, Chúa ôi. Và rồi, nếu họ thấy điều gì đó không cho họ làm sống lại với Lời đó, Ôi Chúa, xin họ có thể loại bỏ nó nhanh chóng. Xin nhậm lời, Cha ôi. Hết thấy đang ở trong tay Cha giờ này. Con biết rằng con đã thất bại trong nhiều việc, và tiếp tục thất bại, song, Chúa ôi, con đã làm tất cả

những gì con biết phải làm. Bây giờ nó nằm trong tay Ngài. Họ thuộc về Ngài. Trong Danh Chúa Jêsus, xin nhận họ, Cha ôi.

297 Bây giờ với các bạn có mặt tại đây và cần đến sự chữa lành cho thân thể mình. Bao nhiêu tín đồ có mặt tại đây? Hãy đưa tay lên. “Tôi là tín đồ như tôi biết trong lòng.” Bao nhiêu người sở hữu? Bạn biết đấy, vượt xa ngoài bóng tối của sự nghi ngờ, rằng trong lòng bạn, ngay bây giờ, bạn đã được sống lại từ kẻ chết? Các bạn biết không?Ồ, chao ôi! Điều gì có thể xảy ra trong một buổi nhóm giống như thế này? Tôi biết mình đã trể, nhưng điều gì có thể xảy ra ngay bây giờ? Chỉ cần nghĩ về những gì có thể xảy ra. Những tiềm năng đang nằm ngay trong bạn. Hiểu không? Bạn, giờ tay lên, bạn đã nhận—nhận như một lời thề, với Chúa, rằng, “Tôi biết rằng điều gì đó đã xảy ra với tôi. Tôi có thể không đứng nơi tôi nên có.”

298 Tôi cũng vậy. Không, thưa quý vị. Tôi còn cả một chặng đường dài so với nơi tôi nên đến. Nhưng tôi biết một điều, tôi đã vượt qua từ sự chết đến Sự Sống. Tôi biết điều gì đó đã xảy đến với tôi. Nhiều...Không phải như một ông già bây giờ, mà nhiều, nhiều năm trước, nó đã xảy ra.

299 Và tôi biết, ngày đó khi tôi bước vào bệnh viện đó, khi tôi gặp thử thách lớn lao. Tôi đã thấy vợ tôi chết; tôi kêu xin cho sự sống của nàng. “Và điều tôi đã làm không gì ngoài đứng trên góc phố và giảng, và cầu nguyện cho người đau?”

Và rồi Sa-tan nói, “Ồ, Ngài sẽ không trả lời lời cầu nguyện của người.”

300 Tôi đã thấy nàng chết, song tôi biết rằng trong nàng là quyền phép sự sống lại đó. Những xương cốt chúng sẽ sống lại.

301 Tôi nhìn thấy đứa con bé bỏng của tôi nằm đó. Và tôi đặt tay lên, nói, “Chúa ơi, đừng lấy nó đi.”

302 Trông giống như Ngài kéo bức màn xuống, phán, “Ta không muốn nghe người nữa.”

303 Sa-tan bảo, “Thế đấy. Chỉ một lời...” Nó biết rõ hơn là bảo tôi không có Đức Chúa Trời, vì tôi đã biết điều đó. Nhưng nó đã nói rằng Ngài không yêu tôi, Ngài không quan tâm đến tôi. Hiểu không? Mọi sự lý lẽ, đã nói, “Người chỉ là một chàng trai trẻ, chưa

đầy hai mươi tuổi. Vợ người đang nằm bên kia trong một nhà xác. Và đây là đứa con của người sắp chết đó. Và—và chỉ...Người nói Ngài là Đấng Chữa Lành vĩ đại, và Ngài là tất cả *điều này*. Và, nhìn xem, Ngài làm gì? Thậm chí, một lời Ngài đã không phán ra, chỉ nhìn xuống đó và phán. Chỉ cần gặt đầu của Ngài, tất cả sẽ diễn ra, và nó sẽ được chữa lành. Nhưng, người thấy đấy, Ngài không yêu người. Ngài không quan tâm đến người. Đang để con trẻ của người chết ngay tại đó bây giờ, và thậm chí từ chối nghe lời cầu nguyện của người trong thì giờ đen tối này.”

304 Tất cả những gì nó đã nói hoàn toàn là sự thật. “Vậy người đã làm gì? Làm việc suốt cả ngày, cho đến nỗi người hầu như không đứng lên nổi. Và rồi thì ngồi dậy suốt đêm cho đến mười hai giờ và một giờ sáng. Đứng trên góc phố, rao giảng. Gọi điện đến bệnh viện. Chỉ đi vào và ngồi xuống, một chiếc ghế, ngồi đó và ngủ một hoặc hai tiếng, và quay trở lại làm việc. Đêm kế tiếp, cũng giống như vậy. Và người đây, khoảng hai mươi mốt, hai mươi hai tuổi. Mỗi người bạn, mỗi thiếu nữ, mỗi thanh niên mà người giao tiếp, gọi người là kẻ gàn dở. Người đã làm gì? Người chỉ làm cho chính mình thành trò cười. Người há không thấy điều đó sao?” Tôi gần như sắp sửa đồng ý với nó.

305 Và Điều gì đó ở bên trong tôi, đó là quyền phép làm cho sống lại đó. Tôi nói, “Chúa ban cho, và Chúa cất đi. Đáng chúc tụng Danh Chúa.”

Khi tất cả hy vọng của tôi không còn,
Thì Ngài là mọi hi vọng và nơi tôi dựa nương.

Vì trên Đấng Christ, sự...
[Băng trống—Bt.]...cát lún thoi.

Ồ, khi Chúa đến với tiếng loa vang,
Lúc ấy tôi được tìm thấy ở trong—trong Ngài
luôn,
Minh tôi khoác áo công nghĩa của Ngài.

306 Không phải của riêng tôi; tôi không có chiếc áo nào. Áo tôi chỉ là những mảnh giẻ ô ướ, dơ bẩn. Tôi không thích cố gắng đến Thiên đàng trên sự rao giảng của mình. Tôi không thích lên Thiên đàng dựa vào những khả tượng của tôi. Tôi sẽ lên Thiên

đàng bởi vì tôi giữ ân điển của Ngài trong lòng mình. Ân điển Ngài, đó là lý do đang hành động. Đó là cách chúng ta hành động.

307 Ô, bạn ơi, bạn là một phần của Thân thể này. Các bạn là những con cái nhỏ của Đức Chúa Trời. Bây giờ, tôi đang nói điều này để gây dựng hy vọng của bạn. Nếu bạn tìm thấy...

308 Nếu tôi được ơn với anh em, tôi nói với anh em Lễ thật...Và những gì tôi đã nói với anh em, là—là nhà tiên tri đã nói, trong nhiều năm trôi qua. Không tự mình trở thành nhà tiên tri của Ngài. Không, thưa quý vị. Nhưng tôi đang nói cho anh em biết Lễ thật. Ngài có bao giờ nói bất cứ điều gì ngoài những đúng không? Tôi đã biết anh em bây giờ được khoảng hai mươi năm, ở đây tại Phoenix, kể từ bài hát đó, *Tôi Muốn Trò Chuyện Suốt Với Ngài*, tại nhà thờ của Anh Outlaw, tôi tin là vậy, và Anh Garcia. Tôi đã bao giờ nói với anh em bất cứ điều gì trong Danh Chúa ngoài điều đã xảy ra không?

309 Hãy nhớ rằng, chỉ có một hy vọng. Có được quyền phép làm cho sống động này. Nó sẽ giữ anh em. Khi mọi thứ khác không còn, Nó sẽ giữ lại anh em.

310 Một vài người trong họ nói, “Anh Branham, anh giữ niềm tin của anh không?”

Tôi đáp, “Không. Nó giữ tôi lại.”

311 Nó giữ tôi lại. Tôi không giữ nó. Không phải là tôi có giữ, hay không. Chính là Ngài có nắm giữ, hay không. Ngài là điều đã nắm giữ cho tôi.

312 Ngài không phải làm. Các Thiên sứ đang ở trên mỗi cây, nói, “Chỉ thả lỏng những ngón tay của mình. Cứ chỉ; người không phải chịu hình trên thập tự giá. Hãy chỉ bằng ngón tay mình, và xem điều gì xảy ra.” Xem đó, tốp người nhạo cười đó. Song nếu Ngài làm thế, tôi đã không có lời làm chứng này hôm nay; anh em không thể có. Nhưng vì Ngài cứ ở lại thập tự giá, Ngài đã giữ lại tại đó, đó là lý do tôi nắm giữ với Ngài.

Tôi đứng, trên Đấng Christ, như Tảng Đá khối;
Các chỗ đứng khác là cát lún trôi.

313 Bây giờ, nếu anh em đau ốm, anh em hãy đặt tay lên nhau. Chúng ta hãy cầu nguyện. Cứ đặt tay anh em lên người nào đó

bên cạnh. Bất kể điều gì không ổn với anh em, hãy có đức tin bây giờ. Nếu tôi từng nói với anh em Lẽ thật, thì tôi bảo cho anh em bây giờ. Hiểu không? Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo những người tin.” Và anh em là những người tin, anh em hãy đưa tay mình lên. Đừng nghi ngờ. Có người nào đó đang chịu khổ đáng thương mà anh em đã đặt tay mình lên. Ai đó đặt tay trên anh em.

³¹⁴ Hãy nhớ quyền phép làm cho sống động đó, quyền phép ấy đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ phần mộ. Bây giờ anh em có đức tin nơi những gì anh em có trong—trong thân thể mình. Nó sẽ giúp ích cho người mà anh em đặt tay lên. “Nếu Nó ngự trong anh em, Nó cũng sẽ làm sống động thân thể hay chết của anh em.”

³¹⁵ Lạy Chúa kính yêu, như con đứng tại đây sáng nay, gần giờ giữa trưa, khoảng giờ này của ngày ấy khi Chúa Jêsus kêu lớn, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lìa bỏ Tôi? Ta khát.” Không lạ gì, vị tiên tri đã thấy trước điều đó, và nói, “Tất cả xương của Ta, chúng nhìn chăm chăm vào Ta. Chúng đâm vào tay Ta và chân Ta.” “Nhưng Ngài được kể vào hàng kẻ dữ. Nhưng Ngài đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết. Ngài đã vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng ta được bình an, và bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.” Chúng con tuyên bố điều đó sáng nay, Chúa ôi. Chúng con tuyên bố điều đó.

³¹⁶ Vào buổi sáng của sự phục sinh này, chú ý, Lẽ thật được chứng thực mà con đã nói, lạy Chúa, từ Lời Ngài, trong Sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ngài là Quan Án, và chúng con là những người làm chứng rằng Ngài đã cứu chuộc chúng con. Và nằm bên trong chúng con, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, quyền phép làm cho sống lại đó. Và những anh em của chúng con bị đau ốm, những người được đặt bàn tay trên họ.

³¹⁷ Ôi Đức Chúa Trời, chúng con thách thức ma quỷ, giữa đức tin của chúng con sáng nay, với những bàn tay đặt lên dân sự, bàn tay của con giang ra trên dân sự. Xin cho mọi bệnh tật, mọi sự đau đớn mà cố nắm giữ những người này, trong sự hiện diện của Lẽ thật được chứng thực này, hãy ra khỏi. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho những người này được tự do hôm nay. Rằng, Kinh Thánh, Lời của Đức Chúa Trời chúng con đã phán, “Nếu

họ đặt tay trên những kẻ đau, kẻ đau sẽ bình phục.” Và bàn tay của chúng con đưa lên trên không trung, hướng về Ngài, Đức Chúa Trời ôi.

³¹⁸ Giống như mỗi cây trồng trong đất uống từ nguồn nước của Ngài, và chắc chắn như cây cối đó, được ươm mầm, uống từ nguồn từ nguồn của Ngài, nó hình thành. Nó bắt đầu phát triển. Những vỏ bắp, hoa, bất kỳ là thứ gì mà đang uống trong dòng suối của Ngài, sẽ lớn lên hướng về Ngài.

³¹⁹ Và sáng nay, chúng con đã lớn lên, những in-sơ. Chúng con có thể vươn tới cao hơn. Chúng con đang uống tại dòng suối của Ngài. Chúng con là tạo vật của Ngài, với quyền năng phục sinh bên trong chúng con, lạy Chúa. Và chúng con nguyện xin Ngài sẽ nghe lời cầu nguyện của chúng con cho những anh chị em của chúng con. Và xin cho mọi sự đau khổ, mà đang cản trở những người thân yêu ở đây sở hữu quyền phép này, Chúa ơi, xin cho họ được tự do, để họ có thể hầu việc Đức Chúa Trời. Và điều đó sẽ tốt đẹp, Chúa ôi. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³²⁰ Anh chị em tin Ngài không? Để lại một điều giống như thế này không? Làm thế nào anh chị em có thể làm điều đó? Bạn chỉ cần, trông giống như, chỉ cần kéo mình đi. Bạn có cảm thấy như vậy? Tôi—tôi—tôi...Có thể chỉ là tôi, rằng tôi...Nhưng tôi có một cảm giác, một cảm giác thật khác lạ khi tôi đến giữa dân sự, nơi các bạn ngồi với nhau như thế này. Tôi biết, ở đâu đó, vô hình ở đây; giống như đài phát thanh, truyền hình, bất kể nó là gì, đi qua phòng này; Đấng Christ đang ở trong phòng này. Chỉ suy nghĩ, Đấng Cứu Chuộc của chúng ta! Tony, Ngài ở đây. A-men.

³²¹ Và ai có thể hạnh phúc hơn những người sở hữu, với bằng chứng Kinh Thánh về mọi Lời Chúa được bày tỏ, để nhìn thấy ngay cả các Thiên thần và Bản thể của Ngài, như họ đã trải qua các—các thời đại! Và ở đây, những Lời của những bậc tiên kiến, đã tiên đoán và điều đó đã xảy ra một cách chính xác. Và ở đây chúng ta đang ở trước sự Đến của Ngài. Ôi, thật là một thời gian tuyệt vời!

³²² Chúng ta sẽ thấy Ngài. Một trong những ngày này, Ngài sẽ ở đây. Cho đến khi Ngài đến, anh chị em sẽ cầu nguyện cho tôi chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi đã có những hiểm nguy

ở phía trước của tôi. Tôi biết điều đó. Hiếu không? Và tôi đã gặp những kẻ ngoại đạo sẽ bắt anh em, giống như uống nước, và anh em thật sự trả giá cho điều đó. Anh em đến trên mảnh đất của họ, ma quỷ sẽ thách thức anh em trên Kinh Thánh, thật dễ dàng. Nhưng tôi chưa từng thấy lần nào ngoài điều mà Chúa của chúng ta đã chiến thắng. Tôi đi trong Danh Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ, niềm hy vọng về Sự Sống Đời Đời, sự sống lại và Sự Sống. “Người nào sống và tin Ta, dầu người đã chết tuy nhiên sẽ được sống. Còn hễ ai sống và tin Ta sẽ không bao giờ chết.” Tôi tin rằng đó là Lời Đời đời của Đức Chúa Trời. Anh chị em có tin như vậy không? [“A-men.”] Anh chị em sẽ cầu nguyện cho tôi chứ? [“A-men.”] Tôi sẽ cầu nguyện cho anh chị em. Cầu xin Đức Chúa Trời quan phòng chúng ta cho đến lúc chúng ta gặp lại nhau.

³²³ Bây giờ chúng ta hãy đứng lên tại chỗ của mình, chỉ trong giây lát. (Anh chị em có điều gì muốn nói không?)

Chúng ta hãy cúi đầu.

³²⁴ Sẽ không đúng nếu chúng ta không hát bài hát nhỏ này, phải không? Còn nhớ bài hát của chúng ta, *Tôi Yêu Ngài*, không, bài đó có ở trong mỗi lòng không? Chúng ta hãy hát bài ấy. Thưa chị, chị ơi, mời chị...Tôi muốn nói, tôi cũng đánh giá cao việc chơi đàn của chị, thưa chị. Được rồi.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

Bây giờ chúng ta sẽ thay đổi bài hát.

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,
 Ngài là Chiên Con của Đồi Sọ,
 Cứu Chúa Thiêng liêng;
 Xin nghe lời tôi khẩn xin,
 Ồ, quăng mọi tội xa khỏi tôi,
 Ồ, xin để tôi từ ngày này
 Hoàn toàn thuộc Ngài!

³²⁵ Điều đó há chẳng tạo nên điều gì với anh chị em sao? Bao nhiêu anh chị em thật lòng thích bài đó...Tôi—tôi—tôi thích

những bài hát mừng đó. Chắc chắn, tôi thích. Nhưng khi anh chị em ở trong linh thờ phượng, anh chị em chẳng yêu thích những bản thánh ca xưa êm dịu này sao? Tôi tin Đức Thánh Linh đã hành động trên Eddie Perronet và những người mà đã viết những bài hát xưa vĩ đại đó. Anh chị em không tin điều ấy sao? Fanny Crosby, khi bà viết:

Xin đừng qua khỏi con, Ôi Cứu Chúa nhân hiền,
Xin nghe tiếng con kêu cầu van khóc;
Lúc bao người được Ngài kêu gọi mừng vui,
Xin hãy nhớ đến con.

Ngài là Nguồn an ủi của đời con,
Con yêu Ngài vô đối,
Ở trên đời con có ai ngoài Ngài nay?
Hay trên Trời cao duy Ngài có ai nào?

³²⁶ Điều đó há chẳng tuyệt vời sao? Điều đó khiến chúng ta muốn hát *Tôi Yêu Ngài*. Phải không? Bây giờ, trong lúc chúng ta hát lần này, *Tôi Yêu Ngài*, chúng ta hãy...Chúng ta yêu mến nhau. Nếu chúng ta không yêu nhau, thì chúng ta không yêu Ngài. Bây giờ chúng ta hãy bắt tay nhau. Cứ đứng, và chỉ cần đưa tay qua bàn ở đâu đó, bắt tay, với nhau.

Tôi...(...?...)
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

³²⁷ Tôi sẽ mời Anh Williams, Anh Williams trẻ tuổi, đến đây một lát. Tôi sẽ mời anh ấy xem liệu anh ấy sẽ cầu nguyện kết thúc buổi nhóm không.

³²⁸ Tôi yêu Anh Williams, một Cơ-đốc nhân trẻ tuổi, mà tôi nghĩ thực sự là tôi tớ của Đấng Christ, gia đình nhỏ của anh ấy. Tôi có nhiều sự thông công với những người này. Và những chàng trai Moseley đáng quý đó và tất cả họ, chúng tôi đã ở bên nhau, và rất nhiều người bạn thân yêu của tôi ở đây tại Phoenix, mà tôi yêu mến hết lòng. Tôi nghĩ, sáng hôm ấy trong khải tượng đó, Ngài phán, “Tất cả những người mà người từng yêu thương,

và tất cả những người yêu thương người, Đức Chúa Trời đã ban cho người.”

³²⁹ Tin rằng ai đó ở đây đang ăn năn tội lỗi của mình, một cô gái trẻ đang khóc, trên sàn nhà.

Chúng ta hãy cứ cúi đầu vì cô ấy một lát.

³³⁰ Lạy Chúa yêu dấu, có phải đó là con chiên nhỏ còn lại tại Phoenix không? Con không biết, Chúa ôi. Ngài biết. Nhưng ngày nào đó, sẽ là nó. Nhưng, lạy Cha, chắc chắn, đây, là con chiên. Vì vậy con cầu xin Ngài giúp cô ấy, ngay bây giờ. Xin mở cánh cổng một cách êm dịu, phán, “Hãy đến, con của Ta. Hãy đi vào từ con đường mỗi một, buồn chán. Người đã vấp ngã trong bóng tối ngoài kia. Ta đi ra, hôm nay, để kiếm người. Chính Thánh Linh của Ta đang nói với người và mang người vào chuồng giờ này.” Xin nhậm lời, Đức Chúa Trời ôi. Xin cho người phụ nữ trẻ này...ngay ngã tư của cuộc đời ở đây. “Ai sẽ nghe Lời Ta, và tin vào Đấng đã sai Ta, thì được Sự Sống đời đời.” Xin nhậm lời, lạy Chúa yêu dấu, cho người Cơ-đốc trẻ này. “Kể nào đến với Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu.” Trong khi những thánh đồ đang đứng bên thiếu nữ, đang cầu nguyện.

³³¹ Hãy nhớ, ngay cả khi Phao-lô, đã bị ném đá thật nặng đến nỗi người sắp chết, và khi các thánh đồ đứng lại và cầu nguyện, sự sống trở lại. Bởi vì, trong thân thể của những thánh đồ đó là quyền phép khiến cho sống lại đó đã mang linh của sự sống trở lại với Thánh Phao-lô. Chúa ôi, chắc chắn có thể cầu nguyện lời cầu nguyện, thoát khỏi cái chết...hoặc cái chết của con người, bởi lời cầu nguyện của đức tin, để đến với sự sống. Xin nhậm lời, Chúa Yêu dấu ôi.

³³² Xin ban phước cho chúng con giờ này khi chúng con chờ đợi Ngài. Chúng con cầu nguyện, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

³³³ Bây giờ anh chị em cúi đầu, tôi sẽ mời Anh Williams cầu nguyện.



ẤN PHỤC SINH VIE65-0410

(The Easter Seal)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng thứ Bảy, ngày 10 tháng Tư, năm 1965, dành cho buổi điểm tâm Thông Công Quốc Tế Của Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn tại Khách sạn Ramada ở Phoenix, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org